· INTERVJU ·

Jure Ferjan

· V SREDIŠČU ·

Ustvarjalnost nas bogati

· MED LJUDMI ·

80 let prof. dr. Marka Lavriča

Tržičan

Glasilo Občine Tržič | 1. februar 2019 | Letnik 23 | **Številka 1**

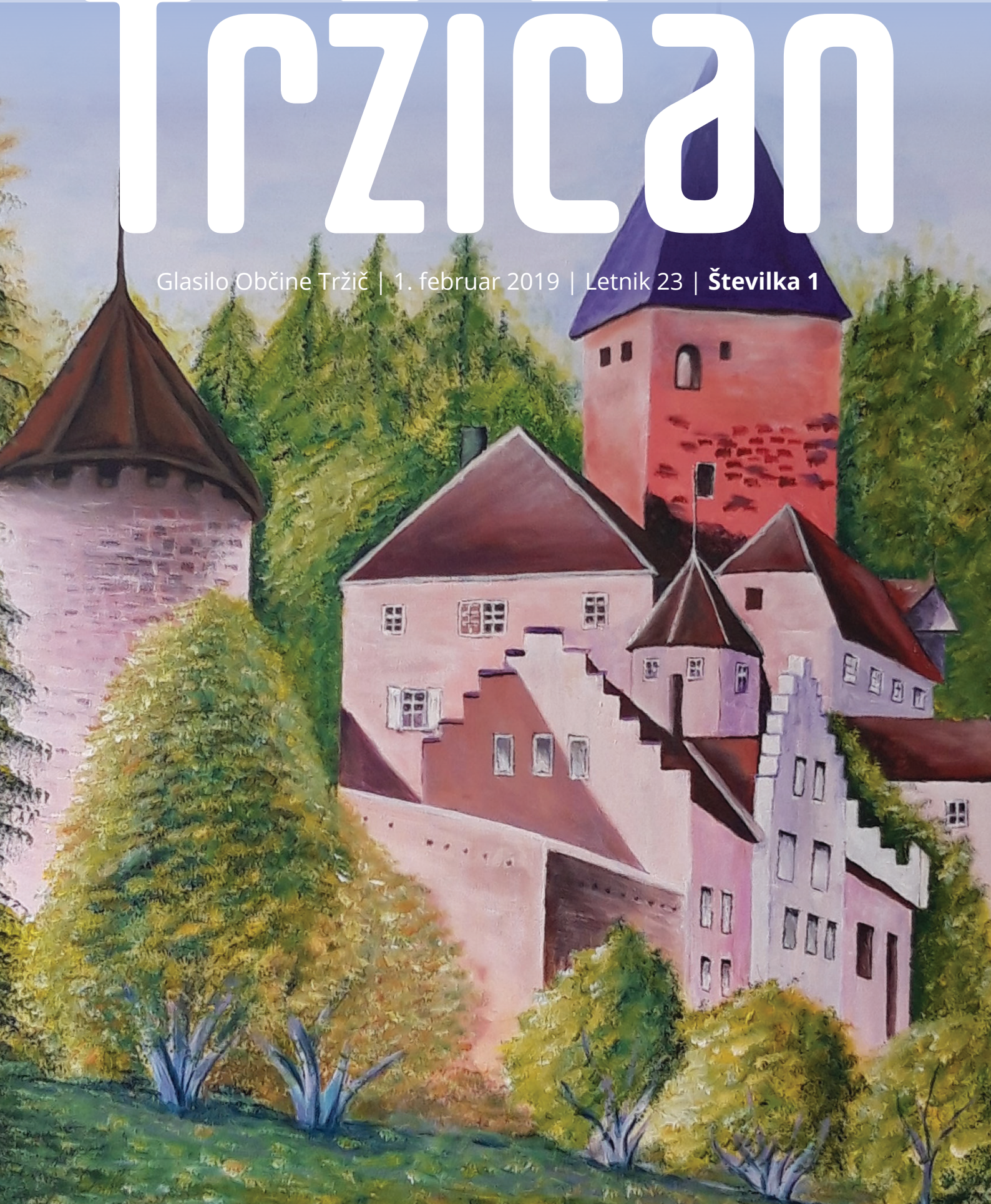

Prešerno na prešernovo

TANJA AHAČIČ

Praznično jutro. Najprej vaje za telo, potem zajtrk. Privoščila si je skodelico kave in zraven Skodelico kave. Topla tekočina poživi telo in črtica oživi dušo. Cankar. V letu 2018 so nas bila polna usta Cankarja. Smo ga slavili. Kaj pa brali? Tržičani imamo Cankarjevo cesto. V letošnjem letu bo Slovenija opevala Valentina Vodnika, Tržičani pa nikar ne pozabimo na Janeza Damascena Deva, ki je pesmi objavljal skupaj z Vodnikom v Pisanicah.

V naši občini sta dve kulturni ustanovi in cela mavrica kulturnih društev. Imamo glasbeno šolo z dolgo tradicijo. Ljubiteljska kultura ljubi umetnost. Najbolj množično je prepevanje. Pojejo solisti, vokalne skupine in zbori, od vrtičkarjev do seniorjev. Ustvarjalni so slikarji, fotografi, igralci, plesalci ljudskih in sodobnih plesov, literati, kiparji in mojstri imenitnih instalacij. Kadar nastopajo na tekmovanjih, vedno dosežejo odlične uspehe in lovorike. Ponosni smo nanje. Uživamo ob igranju pihalnega orkestra ter ansamblov, ki izvajajo različne zvrsti glasbe. Vsi ti ljubiteljski umetniki pripravljajo imenitne predstave.

Praznično jutro. Trgovine so zaprle svoja vrata, kulturne ustanove so jih na široko odprle. Le vstopite! Preberite koledar prireditev in izberite po svojem okusu.

Tržičan

Izdajatelj: Občina Tržič, Trg svobode 18, Tržič

Odgovorna urednica: Irma Lipovec

Pomočnica odgovorne urednice: Dominika Ahačič

Člani uredništva: Tanja Ahačič, Petra Hladnik, Jože Klofutar, Erna Meglič, Marija Mravlje, Janja Nemc in Maja Tekavec

Avtorji člankov osebno odgovarjajo za vsebino le-teh ter za avtorske pravice fotografij. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov v skladu z uredniško politiko.

Lektoriranje, tisk in prelom: Specom d.o.o.

Naslov uredništva: Občinsko glasilo »Tržičan«, Trg svobode 18, 4290 Tržič, urednistvo.trzican@gmail.com

tel. 04 59 71 524

www.trzic.si/trzican

Glasilo »Tržičan« je brezplačno

Naklada: 5.980 izvodov

Javno glasilo »Tržičan« je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 353.

ISSN 1581 - 4831

Naslednji Tržičan izide **1. marca 2019.**
Datum za oddajo prispevkov je **15. februar 2019.**

Na naslovnici: Hudi grad, Darko Lauseger (akril na platnu 80cm x 70 cm)

Spremna beseda k naslovnici

FRANCKA GLOBOČNIK, PREDSEDNICA KULTURNEGA DRUŠTVA TRŽIŠKIH LIKOVNIKOV

Že dalj časa člani Kulturnega društva tržiških likovnikov iščemo motive za svoje slike v zanimivostih in znamenitostih našega mesta Tržič in njegove okolice. Tokrat so nas za slikanje spodbudile stare folklorne, to so ljudske pripovedi, ki jih skoraj ni več slišati, a kažejo zanimivo podobo preteklosti. Odločili smo se s čopičem, z barvo in obliko obuditi spomin nanje, tako da so našle mesto v naših slikah in s tem v knjigi z naslovom **Tržiške pripovedi v sliki in besedi,** ki smo jo izdali leta 2018.

Na Hudem gradu, Darko Lauseger, akril na platnu (80cm x 70 cm), foto Francka Globočnik

Media butik in Občina Tržič

vljudno vabita na tradicionalni koncert **An flet'n večer,ki bo v soboto, 16. marca 2019, ob 19. uri v Dvorani tržiških olimpijcev.**

Osrednji gostje koncerta, člani ansambla Zarja, letos praznujejo 25 let delovanja.

Novo leto prinaša nove možnosti, nov začetek in nov mandat

Zato naj Vam, drage občanke in občani Tržiča, najprej zaželim mirno, složno, prijazno in zadovoljno leto, v katerem bomo znali in zmogli skupaj pa tudi vsak sam na osebni in družinski ravni doseči zastavljene osebne in tudi skupne cilje.

Z glasbo so nas v novo leto pospremili tudi člani Pihalnega orkestra Tržič z gostjo Nino Strnad (foto arhiv Občine Tržič).

Na volitvah, ki so zaznamovale konec lanskega leta, smo jih jasno začrtali, izpostavili in brez vsakega dvoma z ustrezno podporo in dobro udeležbo tudi izbrali. Hvala vsem, ki ste se jih udeležili v velikem številu. Hvala vsem kandidatkam in kandidatom, ki ste se izpostavili na listah za svete krajevnih skupnosti, občinski svet in kandidatom za župane. Razmišljanja, besede, predlogi, ideje, kritike so en list, po volitvah je potrebno popisati novega, praznega. Največ štejejo dejanja. Želim si širokega sodelovanja in podpore pri projektih v skupno dobro in se veselim združevanja izkušenj z energijo mladosti in sodobnosti.

Prvi del interventne sanacije v Lomu, Jelendolu in Dolini je bil odločen, hiter, uspešen in učinkovit. Čakamo na odločitev države o sredstvih za nadaljevanje (foto arhiv Občine Tržič).

Novo krožišče pri Sokolnici s prometno varnostjo in dobro pretočnostjo izpolnjuje pričakovanja. Prvi spomladanski meseci bodo prinesli še ureditev okolice in zaključek del na severnem vstopu v BPT (foto arhiv Občine Tržič).

Z odločitvami že dokazujemo, da ni pomembno, kakšni so naši osebni svetovnonazorski ali ideološki pogledi na svet, življenje, posamezno problematiko, pomembno je, da pri projektih, ki so pomembni za napredek in razvoj občine Tržič, stopimo skupaj in združimo moči. Temelji so trdni, občina je finančno stabilna, nismo prezadolženi. Vseeno pa bo sanacija po ujmi v Jelendolu, Lomu in Dolini, gradnja šolskega in predšolskega izobraževalnega in športnega centra v Križah, širitev zdravstvenega doma ter umestitev knjižnice, ob zelo obsežnem velikem evropskem projektu nadgradnje komunalne infrastrukture, izjemen finančni, kadrovski in gradbeni zalogaj. A kjer je volja, je vedno tudi pot. Ko gradiš hišo, dom ali družino na koncu ni pomembno koliko časa si gradil, šteje le, da si premišljeno in odločno začel, vztrajal, se trudil vsak dan sproti in bil na koncu, z zadovoljstvom nad doseženim, tudi nagrajen.

Skupaj z državo začenjamo veliko sanacijo obrežja Mošenika med Golobom in Ravnami. Zbiramo soglasja in vlagamo za gradbena dovoljenja za več kot trideset odsekov evropsko sofinancirane posodobitve komunalne infrastrukture. Naj drobni sosedski prepiri in osebni interesi zaradi posameznega drevesa ne zameglijo pogleda na celoten gozd. Od kritikov umestitve kolesarskih povezav in izboljšanja poplavne varnosti med Pristavo in Žiganjo vasjo pričakujem boljše, konkretne predloge, jasno nadgradnjo ob strinjanju in sodelovanju lastnikov zemljišč.

Prepričan sem, da to potrebujemo, hočemo in zmoremo.

Dušan Bodlaj in Jure Ferjan sta podžupana Občine Tržič v mandatu 2018–2022

SAŠA PIVK AVSEC

Občina Tržič je z novim letom dobila novega podžupana. Jure Ferjan iz Bistrice pri Tržiču se bo v tem mandatu posvetil predvsem gospodarstvu in družbenim dejavnostim, pokrival pa bo tudi področje mladih. Zadolžen bo za izvedbo velikega projekta: odvajanje odpadnih voda, gradnja vodovoda in pet kilometrov novih cest.

Podžupan iz preteklega mandata Dušan Bodlaj bo svojo funkcijo opravljal tudi v tekočem mandatu. Svoj čas in pozornost namerava posvetiti predvsem ustvarjanju kakovostnih pogojev za razvoj gospodarstva in turizma v občini. Zavzemal se bo za visoko raven javnih storitev na vseh področjih družbenega življenja (vrtci, šolstvo, zdravstvo, infrastruktura, društva, kultura, šport ...).

Podžupan Dušan Bodlaj velik del svojega prostega časa že več kot štiri desetletja namenja prostovoljnim gasilcem (foto osebni arhiv).

26-letni podžupan Jure Ferjan je po izobrazbi diplomirani ekonomist, sicer pa poznan kot urednik in voditelj na Nova24TV (foto osebni arhiv).

OSNUTEK PRORAČUNA ZA LETO 2019 JE V ZAKLJUČNI FAZI

Občinska uprava Občine Tržič je pripravila osnutek proračuna za leto 2019, ki bo investicijsko usmerjen. Prednost tokratnega proračuna bodo imeli projekti oz. investicije, za katere je Občina Tržič že zagotovila evropska sredstva.

Velik del proračuna predstavljajo sredstva za zagotavljanje redne dejavnosti: sofinanciranje javnih zavodov (predšolska in šolska vzgoja, knjižnica, muzej, izobraževanje odraslih, glasbena šola), športnih in kulturnih organizacij, socialnih programov idr. Proračun zajema tudi področja razvoja, gospodarstva in turizma. Hkrati so v proračunu predvidena sredstva za druge namene kot so zagotavljanje prevozov otrok, javna razsvetljava, energetske sanacije itd.

Novih zadolževanj ni predvidenih, tako Občina Tržič še naprej ostaja v dobri finančni kondiciji in pripravljenosti za večje projekte, ki jih bo v mandatu 2018 – 2022 veliko.

NOVI RAZPISI IN PROJEKTI

Objavljen je bil Javni razpis za sofinanciranje športnih programov v Občini Tržič za leto 2019 v okvirni višini 180.000 evrov. Sofinancira se področja športa, kot so športni programi, program razvojnih in strokovnih nalog v športu, športni objekti in površine za šport v naravi, delovanje športnih organizacij, športne prireditve in promocija športa. Prijave so na Občini Tržič zbirali do 25. januarja.

Poteka priprava vloge za sofinanciranje na Javni razpis za izbor kulturnih projektov na področju kulturne dediščine, kjer bo Občina Tržič prijavila projekt obnove stavbe Tržiškega muzeja. Na objektu Zgornja kajža-Tržiški muzej se bodo opravljali restavratorsko-konservatorski posegi in obnovitveno-obrtniška dela na strukturnih elementih objekta, ki zajemajo:

- menjavo in obnovo zunanjega stavbnega pohištva,
- obnovo okenskih in vratnih kamnitih portalov,
- sanacijo vlage vzhodnega dela objekta,
- ureditev in sanacija rak,
- fasadni podstavek in odvodnjavanje.

Več o dogajanju pa si lahko preberete na spletni strani Občine Tržič: www.trzic.si.

Poslanstvo Ljudske univerze Tržič v letu 2019

KRISTINA ZUPAN, NATALIJA BRUMEN

Ljudska univerza Tržič je s 1. januarjem 2019 dobila novo direktorico Natalijo Brumen.

Po izobrazbi univ. dipl. teologinja, z dolgoletnimi izkušnjami na področju izobraževanja odraslih, poslanstvo Ljudske univerze Tržič vidi v širjenju in nadgradnji neformalnih oblik izobraževanja odraslih, zlasti za ranljive ciljne skupine. V letu 2019 bomo namenili več pozornosti tudi popoldanskim programom, da se bodo vanj lahko vključili zaposleni, ki v dopoldanskem času ne morejo obiskovati tečajev.

Ljudska univerza Tržič je bila za to šolsko leto z vodilnim konzorcijem, Ljudsko univerzo Škofjo Loko in z Ljudsko univerzo Radovljica, uspešna na javnem razpisu za Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc od leta 2018 do leta 2022, na kratko ZNA 2. V okviru tega projekta bodo v tem letu na Ljudski univerzi Tržič potekali **brezplačni računalniški tečaji, UŽU-programi** (Usposabljanje za temeljno življenjsko uspešnost) ter cela vrsta neformalnih izobraževanj na področju **osebnostne rasti, zdravja, komunikacije in medosebnih odnosov.** Programe bomo izvajali v sodelovanju z različnimi ustanovami, zlasti lokalnimi, za različne ciljne skupine.

Z ustanoviteljico Občino Tržič dobro sodelujemo že vrsto let, zato bomo v tem letu pripravili nadgradnje neformalnih in ostalih programov, zlasti za Univerzo za tretje življenjsko obdobje in medgeneracijsko povezovanje. Na pobudo direktorice se bodo vsako drugo sredo na dva meseca ob 17.00 odvijala informativna srečanja s slušatelji in občani, kjer bo govora o aktualnih temah. Prisluhnili bomo predlogom, različnim mnenjem, pohvalam in kritiki, saj samo v sodelovanju za skupno dobro lahko ohranimo ljudsko univerzo 'ljudsko'. Prvo srečanje bo v **sredo, 13. februarja 2019 ob 17.00.** Toplo vabljeni!

Novi podžupan Občine Tržič Jure Ferjan: »Sodelovanje in delo sta pot do uspeha!«

Občina Tržič je z novim letom dobila mladega in perspektivnega podžupana. Župan mag. Borut Sajovic je s 1. 1. 2019 na mesto podžupana imenoval Jureta Ferjana, 26-letnega ekonomista iz Bistrice pri Tržiču, slovenski javnosti poznanega po vodenju novic in oddaje Objektiv na Nova24TV.

IRMA LIPOVEC, FOTO: OSEBNI ARHIV JURETA FERJANA

»Želim si političnega sodelovanja in da so dobri predlogi slišani in udejanjeni. Verjamem, da lahko skupaj naredimo Tržič (še) boljši. Potenciala je ogromno. Čas je za sodelovanje, vztrajnost in delo,« poudarja novi podžupan Jure Ferjan.

Opravljanje funkcije podžupana je velik izziv. Za sabo imate 3 leta ustvarjanja na novem medijskem projektu, najprej kot novinar, kasneje kot voditelj in urednik, 4 mesece pa ste bili tudi v. d. odgovornega urednika televizije Nova24TV in spletnega portala Nova24TV.si. Kakšna je vaša vizija v politiki, kako se boste soočili z novim izzivom?

V politiki je potrebno sodelovati, delati za skupno dobro in marsikdaj sprejemati kompromise, podati svoje ideje in biti pripravljen prisluhniti. Ne sme ostati le pri besedah, kajti ključna so dejanja. Zagovarjam politiko sodelovanja, to je bila tudi moja zaveza volivkam in volivcem. Pot do uspeha je v sodelovanju in vztrajnem delu. Mladim pa je potrebno dati priložnost in ne le govoriti, da je čas za novo oz. mlado generacijo. V Občini Tržič, kot lahko vidimo, se tega zavedajo oz. zavedamo. Priložnost mora biti ponujena, hkrati pa moraš biti pogumen, da izziv sprejmeš.

Pokrival bom področje gospodarstva in družbenih dejavnosti, vključno s področjem mladih, katerim je potrebno približati politiko in jih (bolj) aktivno vključiti v delovanje in soodločanje na lokalni ravni. Pred nami je veliko pomembnih projektov, eden izmed ključnih je zagotovo odvajanje odpadnih voda, gradnja vodovoda in pet kilometrov novih cest, za kar si je Občina Tržič že zagotovila evropska sredstva.

Kakšni bodo vaši ključni vsebinski poudarki?

V programu Slovenske demokratske stranke, za katerega se bom kot podžupan zavzemal, so v prvi vrsti potrebe Tržičank in Tržičanov. Osredotočil se bom na družinam prijazno politiko, da bo v Tržiču tudi starost varna in lepa ter usmeritev potenciala v podjetništvo. Seveda, ob tem ne smemo pozabiti na sanacijo in redno vzdrževanje občinskih cest in druge infrastrukture, ohranjanje čistega okolja, finančno pomoč našim vrhunskim športnikom in ohranitev ter razvoj naše bogate kulturne dediščine.

Za vami je dinamično leto. Na volitvah v Državni zbor RS, ki so potekale 3. junija 2018, ste v 1. volilni enoti, 7. volilnem okraju - Tržič s 1.790 glasovi oziroma 26,91 % prepričljivo zmagali, a ostali zunaj parlamentarnega praga. Kako bi opisali to izkušnjo, ste bili, kljub odličnemu rezultatu, razočarani?

Z ekipo smo dosegli res dober rezultat, na katerega sem ponosen. Res pa je, da je ostal nekoliko grenak priokus zmage, a v življenju se določene stvari zgodijo z razlogom. Delo je tisto, s katerim se dokažeš in pridobiš zaupanje. Verjamem, da bom kot podžupan spoznal potrebe občank in občanov in tako ustvaril pomembno podlago za nadaljevanje kariere: dela v dobro ljudi.

Stopiva še malo v vašo zasebnost. Kam usmerjate svojo pozornost v prostem času, v zasebnem življenju?

Priznam, da se trenutno vse vrti okrog moje drage Karmen, s katero konec marca pričakujeva sina. Oba se neizmerno veseliva. Sva tudi malo panična okrog nosečniških zadev, ki jih kot bodoča mlada starša skupaj premagujeva. Lahko rečem, da sem preprosto srečen in z navdušenjem čakam novo poglavje v svojem življenju, nove izzive, ki jih bom kot ati deležen. Prepričan sem, da je pred mano čudovito obdobje, kajti družina in dom, v polnem pomenu besede, sta zame vedno na prvem mestu.

Kaj si v prihodnjih štirih letih želite za vaš kraj, za vaš Tržič?

Zavzemal se bom za razvit in gospodarsko uspešen Tržič. To bomo dosegli s tem, da ljudem prisluhnemo in njihove potrebe pretvorimo v posamezne ukrepe in projekte, kar pomeni vsakodnevno zavzeto delo v dobro Tržiča in ljudi. Želim si političnega sodelovanja in da so dobri predlogi slišani in udejanjeni. Verjamem, da lahko skupaj naredimo Tržič (še) boljši. Potenciala je ogromno kot tudi idej in projektov. Sedaj pa je čas za sodelovanje, vztrajnost in delo.

Po poteh soške fronte

MIRO ROBLEK, FOTO: VALENTIN KLEMENČIČ

Na povabilo OZSČ Nova Gorica smo se člani OZSČ, njihovi partnerji, simpatizerji, ljubitelji pohodništva in zgodovine udeležili 20. pohoda Po poteh soške fronte, ki je bil v soboto, 1. decembra 2018. Tržičani smo sodelovali že enajstič, tokrat je na pot krenilo 42 udeležencev. Pohod je potekal med Gonjačami pri Kojskem in Sabotinom.

Na 20. pohodu je bilo 520 udeležencev iz vse Slovenije. Med pohodom je bil postanek za čaj in predstavitev Sabotina v prvi svetovni vojni, zgodovina Brd in topniških položajev na Sabotinu, predstavitev piramid, avstro-ogrska obramba in predstavitev zavzetja Sabotina 8. avgusta 1916.

Po strelskem jarku smo se odpravili do cilja pohoda pri okrepčevalnici in muzeju na Sabotinu. Okrepčali smo se s toplim obrokom in napitkom, ogledali smo si muzej, kaverne in bojne položaje v bližnji okolici.

Pohod smo začeli v nekoliko hladnem jutru, a se je kmalu prijetno ogrelo. Na zanimiv način smo spoznali delček zgodovine soške fronte. Vsako področje skriva svojevrstne zgodbe.

Vsako leto spoznamo druge kraje, običaje in način življenja. Polni vtisov o nesmiselnosti vojn in grozot, ki jih morajo pretrpeti nedolžni prebivalci in vojaki zaradi političnih igric veljakov, smo se odpravili domov. Hvala vozniku za prijetno vožnjo in njegovo potrpežljivost.

Nasvidenje v letu 2019 na novi lokaciji.

12. tržiški pohod v Dražgoše

VALENTIN KLEMENČIČ, FOTO: VALENTIN KLEMENČIČ

V nedeljo, 13. januarja 2019, so Občina Tržič, Občinsko združenje slovenskih častnikov Tržič, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Tržič, Policijsko veteransko društvo SEVER–Gorenjska, Zveza borcev za vrednote NOB Tržič in Združenje vojaških gornikov Slovenije organizirali 12. tržiški pohod v Dražgoše.

Z vpisom pohodnikov smo začeli ob 5. uri, začetek pohoda pa je bil ob 5.45 izpred gasilskega doma v Bistrici pri Tržiču.

Pohod je potekal v lepem vremenu. Udeležilo se ga je 172 pohodnic in pohodnikov od blizu in daleč. Kolono je vodil član GRS Tržič Joža Godnov, v Podbrezjah se je pridružil še njegov sin Petja, star pet let, ki je pot do Dražgoš tudi prehodil. Na čelu kolone pohodnikov je bila tržiška zastava. Pri zadnjem postanku, tri kilometre do Dražgoš, pa sta se priključila še prapora OZVVS Tržič in Policijsko veteranskega društva SEVER.

Pohod je potekal na relaciji Tržič–Podnart–Češnjica–Jamnik–Dražgoše. Med potjo so se nam pridružili pohodniki na Loki, v Kovorju, v Podbrezjah in na Jamniku še skupina iz Radovljice. Pri prvem postanku v Podnartu je župan mag. Borut Sajovic dvanajstim pohodnikom podelil spominske značke za pet pohodov in sedmim pohodnikom srebrne značke za 10 pohodov.

Na cilj smo prispeli po petih urah in pol. Med potjo smo pohodnike na treh postajah ogreli s čajem, na zadnjem postanku so se okrepčali s tržiško malico. Za varnost je, kot vsako leto, skrbela ekipa z vozilom GRS Tržič, ki jih je vodil Matija Perko. Tudi dobra kapljica župana mag. Boruta Sajovica ni manjkala.

Ob 77. obletnici dražgoške bitke, na 62. proslavi, je kot slavnostni govornik spregovoril predsednik Državnega zbora RS Dejan Židan.

Vsi pohodniki, ki želite fotografije s pohoda, le te lahko dobite na zgoščenki pri Foto Čebron v Tržiču.

V imenu organizacijskega odbora čestitam vsem prejemnikom jubilejnih značk.

Vidimo se naslednje leto na 13. tržiškem pohodu v Dražgoše.

Združeni za Slovenijo

LADO SREČNIK, FOTO: LADO SREČNIK

Rojstni dan ustanovitve Teritorialne obrambe Slovenije je 20. november 1968 in je osnova za začetek slovenske vojske.

V letu 2018 smo praznovali 50-letnico tega zgodovinskega dogodka.

Osrednja proslava je bila v Ljubljani na Trgu revolucije in na Gospodarskem razstavišču, v Tržiču smo imeli razstavo v Galeriji Atrij Občine Tržič, v Radovljici je bila osrednja proslava v Linhartovi dvorani, v Kranju počastitev 50. obletnice TO Slovenije v Muzeju osamosvojitve v vojašnici Petra Petriča. Sklepno dejanje na Gorenjskem v letu 2018 je bilo odkritje spominske plošče na Domu veteranov v Radovljici.

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Zgornja Gorenjska je na dan samostojnosti in enotnosti v sredo, 26. decembra 2018, ob 12. uri pri Domu veteranov v Radovljici pripravilo odkritje spominske plošče, namenjene 50. obletnici ustanovitve TO Slovenije. Spominsko ploščo sta odkrila predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Janez Koselj in župan občine Radovljica Ciril Globočnik.

Pri prireditvi so sodelovali tudi predstavniki regijskih območnih združenj Gorenjske in predsednik pokrajinskega odbora ZVVS Gorenjske Damjan Vojko ter praporščaki.

Kulturni program je pripravil pevski zbor območnega Združenja veteranov vojne za Slovenijo Zgornje Gorenjske pod vodstvom Francija Podjeda. Po odkritju je sledilo prijetno druženje.

Nekateri imajo drugačna gledanja, a resnica je ena. Čas bo prinesel svoje. Teritorialna obramba ima svojo, slovensko zgodovino. Veteranski pozdrav!

Strokovna ekskurzija v Bistro in na Vrhniko

MELANIJA PRIMOŽIČ, FOTO: ESTERA CERAR

Novembra smo z Leskami iz Leš na povabilo Tehniškega muzeja Slovenije v Bistri obiskali in si ogledali razstavo Znanje brez meja, h kateri je bil povabljen tudi Zavod slovenski astronavt, ki skrbi in upravlja s spominsko sobo ameriške astronavtke lešanskih korenin Sunite I. Williams.

Za razstavo je bilo Izbranih 14 znanstvenikov in izjemnih posameznikov, od katerih so nekateri v Sloveniji zelo znani in malodane uživajo status ikone, drugi pa so iz različnih razlogov bili spregledani in so znani le peščici strokovnjakov. Med njimi je bila izbrana tudi Sunita I. Williams.

Ob razstavi je izšla strokovna publikacija v slovenskem in angleškem jeziku, ki so jo poslali številnim znanstvenim institucijam po svetu. V Zavodu slovenski astronavt smo ponosni, da smo dobili v njej svoje mesto in s tem večjo prepoznavnost.

Po strokovnem ogledu razstave, katere ogled je zaradi velikega zanimanja podaljšan še v leto 2019, smo si ogledali tudi zanimivo razstavo maršalovih avtomobilov. Ob odhodu iz Bistre smo v dar prejeli koledar slovenskih izumiteljev.

Pot smo nadaljevali do Vrhnike, kjer smo si ogledali sodobno postavljeno zbirko Mestnega muzeja iz Ljubljane, imenovano Naša Ljubljanica. Zbirka je na ogled v bivši tovarni usnja na Vrhniki. Ob njenem ogledu dobiš občutek resnične potopitve .

Polni lepih doživetij in dobre volje smo se v poznih popoldanskih urah odpeljali proti domu.

Adventno romanje po Rožnovenski poti

MARIJA LAVTAR, FOTO: MIRO ŠLIBAR, ŽUPNIK

V soboto, 8. decembra 2018, smo se podali na romanje po priljubljeni Rožnovenski poti. Po deževni noči in jutru smo se v baziliki na Brezjah udeležili svete maše ob 8.30 uri, sledil je blagoslov romarjev, nato pa smo krenili proti Peračici, Hudem pri Kovorju. Na Brezjah pri Tržiču je na ekološki kmetiji pri Ovsenikovih info točka, kjer smo si privoščili kratek počitek, okrepčilo ter sproščeno druženje. Pot smo nadaljevali v lepem sončnem vremenu po neokrnjeni naravi pod Dobrčo proti Lešam, spet do Peračice in nazaj na Brezje k Mariji, kjer smo še zapeli litanije Matere božje ter odšli domov na razne kraje Slovenije.

Veseli smo bili prisotnosti gospoda župnika Mira Šlibarja, ki deluje v UKC Ljubljana. Vsem, ki se trudimo in uspešno izvajamo organizacijo, je dal še večjo vnemo ter poudaril pomembnost te poti in vseh, ki romajo ob molitvi za svoj blagor, naš narod in obstoj krščanstva.

Naslednje organizirano postno romanje je predvideno 9. marca 2019.

Solidarnost pobratenega mesta Sainte Marie aux Mines – Pravega prijatelja spoznaš v nesreči

JOŽE KLOFUTAR, FOTO: DENIS MASSON

Čas hitro teče in v človeški naravi je pač tako, da gre marsikaj hitro v pozabo. Vendar pa Tržičani, predvsem pa prebivalci zgornjega dela občine, začenši z zgornjim delom Cankarjeve ceste, Slapom, Čadovljami, Dolino, Jelendolom in Lomom noči z 29. na 30. oktober zlepa ne bodo pozabili.

Z grozo smo sprejeli prve informacije o hudi vodni ujmi, ki je prizadela omenjene dele naše občine. Kasnejše informacije, predvsem pa posnetki, so vedno bolj potrjevali ugotovitev, da je našo občino prizadelo hudo neurje, v katerem na srečo ni bilo žrtev, vendar pa je bila povzročena gromozanska materialna škoda tako posameznim družinam kot občini v celoti.

Takoj so bile sprožene številne humanitarne akcije zbiranja sredstev za pomoč prizadetim, ki so naletele na velik odziv.

Zdelo se mi je primerno, da obvestim tudi prijateljska oziroma pobratena mesta. Obvestila o ujmi sem skupaj z že dosegljivimi posnetki poslal občinskim vodstvom oziroma županom pobratenih mest Zaječarja, Ludbrega, predvsem pa Sainte Marie aux Mines, kamor sem poleg »uradnega obvestila« posredoval še osebno sporočilo nekaterim prijateljem.

Iz Zaječarja in Ludbrega so se oglasili z izrazi obžalovanja, da se je to zgodilo, predvsem pa s prepričanjem, da bo Občina Tržič tudi s pomočjo države čimprej odpravila posledice te hude ujme.

Podoben odgovor sem pričakoval tudi iz Sainte Marie aux Minesa. Prejel sem številno pošto z izrazi sočustvovanja in moralne podpore, vendar pa me je nekaj dni zatem prijetno presenetilo obvestilo, da se je njihovo občinsko vodstvo, skupaj s Komitejem za pobratenje, odločilo za humanitarno akcijo zbiranja sredstev za pomoč Občini Tržič, oziroma prizadetim prebivalcem.

Zbiranje prostovoljnih prispevkov je potekalo v občinski stavbi vse do 31. decembra 2018. Predsednik Komiteja za pobratenje me je 18. januarja 2019 obvestil, da so zbrali 6.430 evrov, denar pa so že nakazali na enega izmed računov, kjer so pri nas zbirali denar za prizadete v vodni ujmi.

Zatorej, še kako velja misel na začetku. To je samo dokaz več, da pravo prijateljstvo, pobratenje, ni samo prazna beseda. S humanitarno gesto so naši pobratimi iz alzaškega mesta dokazali prav to.

Kot predsednik Komisije za pobratenje se toplo zahvaljujem vsem prebivalcem pobratenega mesta za svoj prispevek. Posebna zahvala gre organizatorjem te akcije, županu Claudeu Abelu, podžupanu Philippu Jaegeju in predsedniku Komiteja za pobratenje Raymondu Kuhnu.

Naj ne bo nikoli pozabljeno!

Srečanje starejših krajanov Loma

MIRA ČEMAŽAR, FOTO: MIRA ČEMAŽAR

V Krajevnem odboru RK Lom smo v POŠ Lom pripravili prednovoletno srečanje za starejše krajane. V kulturnem programu so sodelovali učenci POŠ Lom z igrico, zborček pa je zapel nekaj pesmi. Predstavili so se mladi harmonikarji: Patrik Ahačič, Rok Meglič in Urban Meglič ter starejša skupina otrok iz vrtca Tržič, enota Lom. Udeležence so pozdravili podžupan Občine Tržič Dušan Bodljaj, predsednik OZ RK Tržič Igor Grgoraš, vodja POŠ Lom Nuša Šlibar Nemec, pomočnik ravnatelja OŠ Tržič Drago Zalar in bivša predsednica KS Lom, Mira Kramarič. S svojim prihodom jih je presenetil Tone Kramarič v vlogi dedka mraza. Za pogostitev so poskrbeli ekipa RK Lom, turistična kmetija Hariž in pekarna Orehek, za ples in veselo razpoloženje pa domači ansambel, Miloš, Igor in Mirko. Irena Meglič je predstavila svoje raziskovanje rodbin v Lomu. Dobili so novoletno darilo. Srečanje sta podprli KS Lom in Občina Tržič.

V Lomu je 73 krajanov dopolnilo 70 let, od tega jih je 33 dopolnilo 80 let. Najstarejši krajanki Neža Kralj in Jožefa Meglič sta dopolnili 94 let, Žitnikova Micka 92, Cilka Švegelj pa 90. Najstarejši moški Franc Kavčič, Anton Soklič in Andrej Meglič, pa so dopolnili 88 let.

Srečanje vaščanov Podljubelja, starih nad 70 let

HELENA HERCOG, FOTO: NACE PIRJEVEC

12. decembra 2018 je KORK v domu krajanov organizirala druženje svojih članov in gasilcev, starih nad 70 let. Zbralo se nas je 58. Predsednica KORK Marija Janc je pozdravila vse navzoče in jim zaželela prijetno druženje, ter sreče in zdravja v letu ki prihaja. Udeležence srečanja so pozdravili predstavnica sveta KS Jožefa Meglič, podžupan Dušan Bodlaj, pomočnik ravnatelja OŠ Tržič Drago Zalar in vodja naše šole Maja Ahačič. V kulturnem programu so sodelovali učenci in učenke šole ter Fantje s treh bregov. Učenci in učenke Podljubeljske šole so udeležencem poklonili ročno izdelano priponko.

Pod vodstvom učiteljic so otroci zaigrali igrico Kako si je miška strgala trebušček, pevski zborček je zapel nekaj pesmi, sledilo je prepevanje vseh učencev šole ter ples plesne skupine.

Fantje s treh bregov so ob spremljavi harmonike, na katero je igral Jože Švab zapeli in zaigrali nekaj lepih pesmi. Krajevna organizacija RK je šoli in učencem v imenu Miklavža podarila nekaj sestavljank za igro v prostem času. Malo smo še zaplesali z učenci, potem pa so le ti poslovili in vrnili v šolo. Malico, ki so jo pripravili zaposleni iz restavracije Firbc`okn. Za sladke dobrote in pijačo so poskrbele prostovoljke. Poklepetali smo, se nasmejali in obujali spomine na pretekla leta in na aktualne dogodke.

Zahvalili smo se gospe Mariji Janc za organizacijo, prostovoljkam pa za pomoč pri izvedbi srečanja.

Srečanje rokometnih generacij

SLAVKO TERAN, FOTO: BERTI LAIBACHER

Prvega srečanja rokometnih generacij, ki je bilo 6.10.2018 v Križah, se je udeležilo kar precej nekdanjih rokometašev in rokometašic. Vse od ustanovitve rokometa v Tržiču leta 1957 se je v moških in ženskih ekipah zvrstila cela vrsta športnikov, od katerih so mnogi igrali tudi za slovensko reprezentanco.

Čeprav se srečanja niso udeležili vsi nekdanji rokometaši (nekateri pa so slikanje zamudili), je sončna sobota ob prijetnih spominih minila z mislijo: »Naslednje leto se spet vidimo!«

Mladi v Domu Petra Uzarja

TINA GATEJ, FOTO: VILI VOGELNIK

Sodelovanje med mlado, srednjo in tretjo generacijo sredi vsakdana z različnimi projekti, programi in dejavnostmi imenujemo medgeneracijsko sodelovanje. Poteka v oblikah medsebojne izmenjave izkušenj in spoznanj, učenja, pomoči ene generacije drugi, ustvarjanja ter ohranjanja in širjenja socialne mreže.

V Domu Petra Uzarja sodelovanje med generacijami poteka v obliki prostovoljstva, kjer prostovoljci vodijo pogovorne skupine ali pa obiskujejo naše stanovalce, veliko pa sodelujemo tudi z Vrtcem Deteljica ter osnovnima šolama Tržič in Bistrica. Otroci nam polepšajo marsikatero praznovanje, skupaj imamo športne dneve, kjer drug drugemu pomagamo pri premagovanju ovir ter naravoslovne, kjer se drug od drugega učimo. V sodelovanju z OŠ Tržič smo v letošnjem letu pričeli tudi z novim krožkom prostovoljstva. Kuhamo in ustvarjamo tudi z Varstveno delovnim centrom in mladinskim centrom. Sodelujemo pa tudi s Fakulteto za socialno delo, saj pri nas izvaja praktične vaje.

Stanovalci hiše prijaznih ljudi študente in otroke radi sprejmejo medse in z njimi delijo svoje zgodbe in izkušnje. Ko jih vprašamo, če so pripravljeni sodelovati pri pogovoru oziroma pri aktivnostih s študenti ali otroki, vsi brez pomislekov takoj privolijo in jih nestrpno pričakujejo.

Na vprašanje zakaj tako radi sodelujejo prav z njimi, z iskro v očeh in nasmehom na licih odgovorijo, da jih spomnijo na študentska leta in mladost, da so študentje zelo prijazni in se je z njimi zelo prijetno pogovarjati, da so zelo dobri poslušalci in se znajo pogovarjati o marsičem, spet drugi pa povedo, da so imeli doma študente in vedo, kako je biti študent, tretji pa odvrnejo, da na mladih svet stoji.

Turisti iz Poljske o turistični ponudbi v občini Tržič

WIKTOR SZYDAROVSKI

Lani septembra se nas je pet prijateljev iz Poljske (iz Gdanska in Gdynia) odločilo, da obiščemo Slovenijo.

Najpomembnejše je bilo poiskati primerno nastanitev za teden bivanja na podeželju, ki bi bila hkrati hitro dosegljiva z avtomobilom, pa vendar ne preblizu turističnih središč. Bila naj bi dovolj udobna za prenočevanje petih ne več tako mladih oseb z možnostjo kuhanja ter zgodnjega odhajanja v gore in poznega vračanja, ne da bi pri tem motili ostale goste.

Vse to in še več smo našli v Apartmaju Metka, ki je čudovito umeščen na južnem pobočju Karavank, na obrobju vasice Leše. Odlične ocene apartmaja na medmrežju so nam olajšale odločitev. Ko smo poznega sobotnega večera po dolgem potovanju prispeli, smo tu našli vse: udoben dnevni prostor s kuhinjo, sobe, čudovit razgled ter gostoljubne in prijazne gostitelje.

Ves čas bivanja nam je bila na voljo doma pridelana hrana - od sadja, zelenjave, jajc, mleka in mlečnih izdelkov, do marmelad in vloženih dobrot. Z vsem tem smo si lahko postregli in si dopolnili zaloge za malico na izletih.

Vreme je bilo ugodno, tako da smo lahko opravili štiri vzpone v visokogorje: dva v Karavankah - Stol, 2236 m in Veliki vrh, 2088 m ter dva v Julijskih Alpah - Triglav, 2864 m in Mangart, 2679 m. Posebno zadnja dva sta bila kar hud izziv in preizkus telesne in psihične vzdržljivosti za plezanje po jeklenicah ob prepadnih stenah. V vmesnem »prostem« dnevu smo obiskali sotesko Vintgar in Bled. Odlično slovensko kulinariko smo okušali v Gostilni Ankele v vasi Podljubelj.

Raznolikost pokrajine, odlična hrana in bližina mnogih zanimivosti dela Slovenijo zelo zanimivo. Tržič z okolico pa je še posebej čudovito izhodišče za pohode v gore. Ohranili smo same lepe spomine na naše bivanje in nedvomno se bomo še vrnili po nova doživetja.

Naravni spomenik Dovžanova soteska v letu 2019

IRENA MRAK, FOTO: ARHIV RIS DOLINA

Območje Doline in Jelendola, kamor sodi tudi Naravni spomenik Dovžanova soteska, je konec oktobra 2018 zajelo hudo neurje, ki je povzročilo veliko sprememb predvsem v strugi Tržiške Bistrice in poškodovalo dostop in infrastrukturo do vasi Dolina in Jelendol ter naprej proti povirju reke. Sanacijska dela tako na cesti kot tudi na razgledni poti na desnem bregu Tržiške Bistrice bodo potekala dlje časa, odvisno od razpoložljivih sredstev in vremenskih razmer. Poskušali bomo zagotavljati čim bolj nemoten dostop, v primeru morebitnih zapor pa bomo sproti obveščali v običajnih medijih in preko socialnih omrežij.

Da je potrebno naravo sprejeti tako kot je, jo predvsem razumeti in spoštovati, nam bo v prvem predavanju v letu 2019 na različnih primerih podstavil dr. Karel Natek, strokovnjak, ki se ukvarja z naravnimi nesrečami. Predavanja v Razstavno izobraževalnem središču v Dolini potekajo sedaj že tretje leto, tudi letos nadaljujemo s serijo strokovnih predavanj predavateljic in predavateljev, ki se osredotočajo na različne tematike: poleg naravnih nesreč, se bodo letos lotili tudi okoljske zgodovine, astronomije, zeliščarstva in zdravja, divjadi in tudi popotniških tematik, poveznih predvsem z zavarovanimi območji drugod po svetu.

Vse občanke in občane občine Tržič in druge obiskovalce Dovžanove soteske pa vljudno vabimo, da svoja srečanja s sotesko zabeležijo s fotografijo in/ali besedo.

Zanima nas, kaj vam je v pokrajini všeč, kako jo doživljate vi, ki v njej živite ali preživljate prosti čas. Lahko dokumentirate tudi vse tisto, kar vas moti in bi želeli, da se izboljša.

V decembru 2019 bomo na zadnjem srečanju letu predvajali vaše izbrane fotografije in misli, povabili pa vas bomo tudi h komentiranju zabeleženih utrinkov z območja Dovžanove soteske in nad njo. Vaše fotografije in misli lahko pošiljate na naslov: mateja.dolzan@trzic.si.

Lepo vabljeni na dogodke v RIS Dolina in v našo Dovžanovo sotesko!

Defibrilator tudi v Jelendolu

PGD JELENDOL – DOLINA, FOTO: DANILO ZUPAN

Oktober je mesec varstva pred požari. V tem mesecu imamo gasilci razne preventivne aktivnosti na tem področju.

Gasilci Jelendola in Doline smo v drugi polovici oktobra imeli dan odprtih vrat. Vsem navzočim smo predstavili gasilski vozili, opremo, orodje in prikazali gašenje z ročnim gasilnim aparatom. Imeli smo tudi prijetno dolžnost, da smo svojemu namenu predali defibrilator, ki ga je v celoti doniral Rotary klub Tržič–Naklo.

Defibrilator je za nas krajane izrednega pomena, saj je oddaljenost našega kraja do prve nujne medicinske pomoči sorazmerno daleč. Tako bomo sedaj pri nenadnem srčnem zastoju do prihoda reševalcev obolelega oživljali tudi s pomočjo defibrilatorja.

Ob zvokih violine, na katero je igrala komaj osem letna Hana Šavs je sledilo uradno odkritje defibrilatorja in spodbudne besede predsednice Rotary kluba gospe Majde Bitenc Menart.

Veseli smo bili, da je bila med nami ekipa Rotary kluba, župan mag. Borut Sajovic, podžupan Dušan Bodlaj in predsednik Gasilske zveze Tržič tovariš Matjaž Potočnik.

Kako poteka reševanje z defibrilatorjem nam je nazorno prikazala dr. Tatjana Peharc. Podučila je tudi nas krajane, ki smo se zbrali v velikem številu. Sklenili smo, da bomo tak tečaj obnovili vsako leto.

Hvala lepa Rotary klubu Tržič–Naklo, hvala dr. Tatjani Peharc in njeni ekipi, hvala pa tudi občini Tržič, KS Jelendol, Elektroliftu, Petru Vogelniku, Slaščičarstvu Cerkovnik, Damo cateringu in Meribi za podporo dogodka.

Najlepša hvala, Osnovna šola Bistrica,

najprej za prijazno povabilo na novoletno srečanje v avli šole.

Vrsto let nas nekdanje sodelavce vodstvo šole, zdaj že nekaj let dr. Štefan Žun, sedanji ravnatelj, povabi na novoletno srečanje, vselej učenci pripravijo kulturni program. Tudi na zadnji dan pouka pred prazniki v decembru 2018 so ga odlično izvedli pod mentorstvom Marje Bohinjec in Petre Smolej, namenili so ga dnevu samostojnosti, domovini in novemu letu 2019. Dr. Štefan Žun je v svojem nagovoru predstavil uspešno leto in želje za vnaprej.

Pridružil se jim je podžupan naše občine Dušan Bodlaj. Pri skupni mizi smo nazdravili novemu letu 2019. Ob odhodu iz šole nas je ravnatelj še posebej pozdravil in izročil praznično darilce, lep izdelek učencev pod mentorstvom Dušana Markiča. Prisrčna hvala.

Vaši nekdanji zaposleni na šoli v Bistrici

Tjaša Zaplotnik, na krilih konjskih moči

MAJA TEKAVEC, FOTO: IZ ARHIVA DRUŽINE ZAPLOTNIK

Konj. Velika, mogočna, neustrašna, divja in tudi nevarna žival. Veliko ljudi se konjev boji, hkrati pa jih številni tudi občudujejo. Človeštvo goji nekakšno strahospoštovanje do konj. Konj je žival, ki je bila v zgodovini človeka vedno prisotna: v prazgodovini ga vidimo na jamskih slikah, omogočal je transport, v rimskem času je bil prisoten na vseh pomembnih dogodkih: praznovanjih in žalovanjih. Kasneje je bil pomemben člen (udeleženec) velikih bitk. Ves ta čas je bil tudi delovna žival, ki je pomenila bogastvo. Tudi v umetnosti je imel konj pomembno vlogo. Ko opazujemo slikarska dela, lahko na številnih vidimo konja, ki simbolizira moč. Tudi v literaturi konj spremlja junake.

Tako se je skozi stoletja in tisočletja razvijal odnos med konjem in človekom. Kljub dokazovanju nekaterih, da si konja s fizično silo lahko podredimo, so mnogi spoznali, da je konj plašno bitje. Kdor si zna pridobiti konjevo zaupanje in poskrbi za varnost konja, mu bo konj povrnil z neverjetno ubogljivostjo in navezanostjo. Napoleon se je npr. v sedlu počutil tako dobro, da ga tudi ponoči ni zamenjal za bolj udobno ležišče.

Kot svojo najljubšo žival, ki ji v zadnjem času prinaša številne rozete, priznanja in pokale, pa je prav gotovo ne bi (za)menjala Tjaša Zaplotnik, učenka 9. razreda OŠ Križe, ki se kot članica Konjeniškega kluba PIP Ljubljana s preskakovanjem ovir ukvarja že dobra 3 leta kot športnica omenjene panoge pa 6 let. Na lestvici KZS je v kategoriji mlajši mladinci (do 15 let) v letu 2018 zasedla odlično 4. mesto in se ponaša s številnimi opravljenimi izpiti in pridobljeno licenco. Njena vzornica je Jessica Springsteen.

Kdaj in kako se je prvič pojavilo zanimanje za preskakovanje ovir s konji?
Na začetku sploh nisem vedela, da ta šport v Sloveniji obstaja, eden od razlogov je prav gotovo tudi medijska ne-podpora. Na začetku 4. razreda sem se po povabilu najboljše prijateljice Ajde pridružila k spoznavanju tega športa in sedaj si dnevnega rituala brez konja, treningov, dela... sploh več ne predstavljam.

Kakšne so glavne značilnosti omenjenega športa?
Disciplina temelji na zmogljivosti konja in jahača, da v pravilnem zaporedju preskočita določeno število višinskih in širinskih ovir brez kazenskih točk, ki jih tekmovalec dobi zaradi prekoračenega časa, podrtih drogov, neposlušnosti, padca...

Lahko rečemo, da mora jahač poleg znanja in izkušenj sedeti na štirinožnem partnerju, rojenem pogumnem atletu, ki si zmage želi prav toliko kot tisti v sedlu?
Ja, res je. Za končni rezultat sva zelo odvisna drug od drugega.

Kako poteka potem tvoj »dnevni ritual«? Glede na preostale obveznosti, je organizacija verjetno ključna?
Tako je, ampak še vedno je na prvem mestu šola. Vsak dan se po končanem pouku odpravim na Brezje (vasica Noše) v Konjeniški klub Pr' Kral, tam imam svojega konja Mefija, pomagam svoji trenerki Anji Jakelj pri oskrbi drugih konj in s tem dejansko tudi kaj zaslužim za svoj trening, ki je s finančnega vidika kar velik zalogaj. Seveda brez velike podpore družine, še posebno mami in dedija, ki me vozita na treninge in delo na ranču, ne bi šlo. Domov se potem vrnem okoli 19. ure, opravim šolske obveznosti in naslednji dan vse skupaj ponovim po istem »kopitu«.

Kako pa potekajo treningi za ta šport? Prav vsak konj verjetno ni primeren za preskakovanje ovir, ali pač?
Lipicanec vsekakor ne pride v poštev. Vsekakor mora biti toplokrvne pasme, športen konj, ki se ga v to smer vzgaja že od malih nog, pri treh ali štirih letih. Za konje je nekako potrebno skrbeti tako, kot skrbijo za kakšne profesionalne tekače na dolge proge. Treningi pa potekajo nekako tako, da se konja najprej ogreje, kas in galop, odvisno tudi od vrste treninga ali gre za dresurne (hoja postrani, navzkriž...) ali skakalne. Rezultat tega je, da postane konj miren, lahkoten, sproščen in okreten, poleg tega pa še zaupljiv, pozoren in prizadeven ter tako ustvarja popolno medsebojno razumevanje s svojim jahačem.

Konj velja za mogočno žival in mnogi pravijo, da moraš konja vedno zajahati z nekim strahospoštovanjem. Kaj pa izkušnje s padci?
Ja, konj, tako kot vsaka druga žival, čuti, kdaj se ga nekdo boji oziroma čuti, da nekaj ni v redu. V letu 2017 sem imela kar precej smole in skoraj pol leta samo »padala«. Nikakor nama ni steklo. No, v drugi polovici leta je bilo veliko bolje. Kot zanimivost naj povem, da je bil moj prvi padec ravno takrat, ko si je mami prvič ogledala tekmo v živo. Danes najraje vse skupaj spremlja preko prenosov na internetu in drži pesti.

Kot si dejala, se je na konju včasih obdržati prava mojstrovina, zlasti v kakšnem galopu, kjer dosegate velike hitrosti (v tvoji disciplini tudi do 65 km/h) in zato je poglavitna tudi oprema?
Seveda, kot obvezna oprema štejemo čelado, bele ali bež hlače, majico katerekoli barve le z belim ovratnikom, želva ščitnik (do 18. leta), kadar je manj kot 25 stopinj Celzija je obvezna oprema tudi suknjič in pa škornji ali čevlji z gamašami.

Sedaj si na prelomu, ne samo šolskega leta, ko te čaka srednja šola, ampak tudi vstopa v kategorijo mladincev. Kakšni so cilji in želje za naprej?
Najprej si želim uspešno pripravo na novo sezono, ki se začne marca in traja do septembra, čim manj padcev, dobrega sodelovanja s konji, osvajati čim višje nivoje in da bom še dolgo usklajevala svoj urnik ter imela domačo podporo... Kot ena največjih želja pa študij v Angliji, kjer so na voljo priznani olimpijski trenerji.

Največji cilj in največja želja pa je?
Nastop na olimpijskih igrah.

REQUIEM pri Sv. Trojici

ANDREJA MEGLIČ, FOTO: LEA KOŠIR

V soboto, 2. decembra 2017, je Mešani pevski zbor Ignacij Hladnik, v tržiški farni cerkvi Marijinega oznanjenja, domačemu občinstvu predstavil REQUIEM za zbor, soliste in orgle, vrhunskega norveškega skladatelja in organista Iverja Kleiveja. Po tem smo uspešno izvedli še 3 ponovitve koncerta, in sicer marca 2018 v stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani in v cerkvi sv. Martina v Stražišču pri Kranju ter 21. novembra 2018 v okviru Sakralnega abonmaja, v uršulinski cerkvi Sv. Trojice v Ljubljani. Tudi tokrat smo k odlični izvedbi glasbene mojstrovine, pod vodstvom Tomaža Megliča, svoj kamenček v mozaik prispevali pevci MePZ Ignacij Hladnik in solisti: Mateja Praprotnik – mezzosopran, Florjan Košir – tenor, Marko Meglič – bas ter organist Primož Malavašič. Koncert so posneli tudi za za Radio Ognjišče.

Ker so bile glavno izhodišče Requiema cerkvene orgle in je izvedba koncerta potekala na koru, smo se na koncu številni ljubljanski publiki predstavili še pred glavnim oltarjem s skladbo Zbor hebrejskih sužnjev iz Verdijeve opere Nabucco. Navdušeno občinstvo je koncert nagradilo z bučnim aplavzom. Uspešen glasbeni večer pa smo zaključili s prijetnim druženjem in pogostitvijo, za kar se lepo zahvaljujemo našim gostiteljem, Uršulinskemu samostanu v Ljubljani.

Glasba za vedno

ANDREJA MEGLIČ, FOTO: ANDREJ GOSAR

MePZ Ignacij Hladnik je 10. novembra 2018 v polni dvorani Kulturnega centra Tržič izvedel koncert z naslovom Forever music. Prihodnje leto zbor obeležuje 40-letnico svojega delovanja, zato smo za tematiko tega koncerta pobrskali po svetovni glasbeni sceni. Sprehodili smo se skozi 70-letno zgodovino svetovno znanih uspešnic različnih izvajalcev in poslušalcem za vsako glasbeno desetletje predstavili priredbe skladb, ki so krojile svetovno pop in rock sceno popularne glasbe. Pod vodstvom Tomaža Megliča smo poslušalce popeljali od legendarne glasbe 50-ih let prejšnjega stoletja, pa vse do popularne glasbe tega tisočletja. Poslušalci so tako lahko slišali glasbene hite svetovno znanih skupin in pevcev kot so: The Beatles, Queen, ABBA, Toto, Billy Joel, Andrea Bocceli, Tina Turner, Shakira ... Koncert smo zaključili s skladbo Marka Hayesa iz leta 2015, »Forever Music«, ki nekako pove vse.

Glede na to, da smo zajeli kar 70-letni razpon svetovnih glasbenih uspešnic, je verjetno vsak izmed številnih poslušalcev v dvorani slišal nekaj za svojo dušo. Tudi tokrat sta k zborovskim izvedbam skladb solistične vložke doživeto vpletla naša solista Mateja Langus in Florjan Košir. Za klavirsko spremljavo je poskrbel Primož Malavašič, odlično ritmično spremljavo pa je dodal Žiga Štucin.

22. mednarodni festival Pesmi gora

IVANKA GODNOV, PREDSEDNICA MEPZ LOM POD STORŽIČEM, FOTO:

V življenju se včasih pripetijo stvari, ki imajo malo opravka z logiko, načrtovanjem, ambicijami, hotenji. Vsekakor bolj spadajo na področje spontanosti, ki bi ga lahko imenovali tudi dar od zgoraj ali *vis maior* (višja sila). Z nečem podobnim se je srečal cerkveni mešani pevski zbor iz Loma pod Storžičem, ki se je v lanskem letu odpravil na izlet v severno Italijo. Ko si je ogledoval stolnico v mestu Lucca, je bilo v njej slišati petje italijanskega zbora. Pevci so si rekli: »Zakaj ne bi zapeli še mi?« Ko se je slovenska pesem razlegala po svetišču, je k njim pristopil predstavnik italijanske pevske skupine in jih povabil na festival v mesto Latina, ki leži v pokrajini Lacij.

Sámo mesto Latina z obširnim okolišem ni staro. Mussolini je v tridesetih letih 20. stoletja to močvirnato področje začel izsuševati. Na delo v Lacij so odhajali v glavnem ljudje iz Furlanije in Benečije. Mesto je prepredeno s sistemom kanalov in črpalk, kar učinkovito rešuje problem podtalne vode in poplav. V teh krajih na nekdanji močvirnati zemlji pridelujejo vinsko trto, olive in kivi, ki ga gojijo v tako veliki količini, da ga Italiji ni več treba uvažati iz Nove Zelandije.

Po tehtanju razlogov za in proti, točno v tistem času je v Lomu župnijsko žegnanje, se je zbor odločil, da odpotuje v Italijo. Zborovodja Jože Tišler ml. je v dogovoru z organizatorjem sestavil program, ki so ga pevci v poletnih mesecih dvakrat na teden marljivo osvajali.

12. oktobra 2018 je v zgodnjih jutranjih urah naš zbor odpotoval na mednarodni festival Canti della montagna, po naše Pesmi gora, v mesto Latina, ki je 70 km oddaljeno od Rima in leži zelo blizu Tirenskega morja. Na cilj smo prispeli malo po 15. uri. Tik pred Latino, ki šteje skoraj 120.000 prebivalcev, sta nas v naselju Borgo Podgora pričakala dva predstavnika italijanskega zbora Coro A.N.A.Latina.

Najprej smo si ogledali središče mesta in se nato odpeljali k stavbi zbora, kjer so nam v veliki dvorani priredili dobrodošlico. Nato smo se odpeljali v Park hotel, kjer smo bili nastanjeni. Ob 20.30 je bil koncert v bližnjem, pol ure oddaljenem letoviškem mestu Sabaudia. Zboru so dali na razpolago 50 minut, da je predstavil slovenske narodne in hribovske pesmi. Med njimi je bilo mogoče slišati tudi *Oj, Triglav moj dom* v izvedbi moškega pevskega zbora. Ko so pevci na koncu zapeli še italijansko pesem *La Montanara*, so bili deležni bučnih stoječih ovacij.

Po koncertu je bila večerja. Člani tamkajšnjega zbora so nas nato s svojimi avtomobili odpeljali nazaj v hotel, ker imajo šoferji avtobusov natančna pravila, koliko časa mora avtobus stati v garaži.

V soboto ob 9.30 smo se ob spremstvu treh gostujočih zboristov odpeljali gledat bližnjo cistercijansko opatijo iz 12. stoletja (Valvisciolo). Sledil je ogled vinske kleti *Marco Carpineti* v naselju Cori. Vodička nam je zunaj najprej strokovno predstavila vinograde in način biološke pridelave z biodinamiko. V sami kleti smo se seznanili z načinom stiskanja, zorenja in staranja vina. Prizadevajo si, da bi gojili avtohtone trte in bi kemični proces potekal po starodavnih metodah. Za nas je bilo najbolj zanimivo, da izbrano vino približno šest mesecev zorijo v amforah iz žgane gline. Nato smo odšli v veliko dvorano, kjer so nam postregli z belim vinom in kruhom, ki so ga nekoliko polili z olivnim oljem. Zbor je zapel pesem *Kol'kor kapljic.* Odpeljali smo se na kosilo na sedež zbora.

Ob 18. uri je bila maša v veliki katedrali sv. Marka v središču mesta. Pri maši, ki se je je udeležilo približno 500 vernikov, so sodelovali naš zbor, moški sestav iz Latine in še mešana pevska zasedba mladih iz Rima. Lomski župnik je somaševal. Maša je bila izredno doživetje. Čeprav je bila cerkev zelo velika, ima odlično akustiko in je bilo v njej lahko prepevati. Ob 21. uri je bil koncert v bližnji dvorani Modernega teatra. Sodelovale so zgoraj omenjene pevske zasedbe, naš zbor pa je imel osrednjo vlogo. Na programu je imel slovenske umetne pesmi, med katerimi je bilo slišati tudi Gallusov *Ecce quomodo moritur Iustus* in *Tri duhovnyh hora*, torej tri liturgične speve v stari cerkveni slovanščini, ki jih je uglasbil mladi slovenski skladatelj Andrej Makor. Pevci so na tem koncertu pokazali visoko stopnjo zrelosti in izpovednosti. Po koncertu so nas domači pevci spet s svojimi avtomobili prepeljali na sedež zbora, kjer je bila večerja za vse. Doživeli smo resnično prijetno in srčno druženje. Predsednica lomskih pevcev Ivanka Godnov je predstavniku tamkajšnjega zbora izročila darilo. Po končani večerji so nas gostitelji odpeljali nazaj v hotel.

V nedeljo smo ob 8.30 odpotovali v Rim, kjer smo si v treh urah ogledali grič Palatin, na katerem se nahaja najstarejši muzej na svetu. Trg Campidoglio je uredil sam Michelangelo. Nato smo si ogledali bližnjo in izjemno lepo Marijino cerkev *Ara coeli*, do katere vodi 126 stopnic. S Palatina je zelo lep razgled na *Forum Romanum*, kjer je še veliko ohranjenega iz antičnega Rima. Pod Palatinom je ogromen spomenik v čast kralju Viktorju Emanuelu II., ki je v 19. stoletju združil italijanske mestne državice v kraljevino Italijo. Pred njim se razprostira zelo lep Beneški trg. Po široki ulici *Fori imperiali*, ki je zadnja leta zaprta za motorni promet, smo se v lepem sončnem vremenu sprehodili do slovitega Koloseja. Ob 13. uri nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal nazaj proti domu. V Lom smo prispeli malo po polnoči.

Za lomski zbor je bila udeležba na mednarodnem festivalu resnični izziv. Vtisi so najboljši in vsi udeleženci smo bili zelo zadovoljni. Gostitelji so bili gostoljubni in so nas sprejeli z odprtimi rokami. Izkazalo se je, da je moški zbor iz Latine A.N.A. (associazione nazionale alpina) član italijanske zveze alpincev, ki je tudi članica Mednarodne zveze vojaških gornikov, kateri pripada tudi zbor *Gorščakov iz Tržiča*. V marcu prihodnjega leta bo lomsko Kulturno umetniško društvo (KUD Lom) praznovalo 100. obletnico ustanovitve. K osrednji slovesnosti bo povabilo v goste tudi zbor alpincev iz Latine.

Na tem mestu bi se še zahvalila vsem, ki so pripomogli, da je ta obisk in nastop v Latini v Italiji tako dobro uspel; Občini Tržič in županu mag. Borutu Sajovicu za prispevek k lažji izvedbi projekta, gospodu župniku Silvu Novaku za pomoč pri organizaciji, vodenju in prevajanju, našemu požrtvovalnemu pevovodji gospodu Jožetu Tišlerju, seveda, ne nazadnje, vsem pevcem, ki so si vzeli poletne ure za naporne in zahtevne vaje.

Vsem prisrčna in iskrena hvala.

Solze

Solze so kot dež,

ki lije in lije

in ne neha.

V solzah je nekaj skrito,

česar ne vidijo vsi.

Nekdo, ki išče skrito,

bo to našel na dnu mojega srca.

Eva Pirnat

Dopolnjena izdaja Tržiškega slovarja

DAVID AHAČIČ

Na predvečer občinskega praznika, 11. decembra lani, je Zveza kulturnih organizacij Tržič na literarnem večeru v Knjižnici dr. Toneta Pretnarja predstavila novo, dopolnjeno izdajo Tržiškega slovarja, ki sta ga uredili Tereza Gosar in Jožica Koder. Slovarček starih tržiških pogovornih besed je po zaslugi številnih zbiralcev prvič izšel leta 2012 ob 50-letnici Zveze, tokrat pa smo ga dopolnili z dodatnimi izrazi, kratkim strokovnim uvodom ter ustrezno zapisanimi polglasniki in naglasnimi znamenji (poenostavljen glasovni zapis). V dopolnjeni izdaji slovarja je zbranih nekaj več kot 2200 gesel.

Osrednji del predstavitve v knjižnici je bil referat Jožice Koder o značilnostih tržiške govorice, pridružili pa so se ji urednica Tereza Gosar, po izobrazbi magistrica govora, dr. Bojan Knific iz Tržiškega muzeja in Boris Kuburič, vodja tržiške izpostave JSKD.

Pozornost poslušalcev so usmerili k moči in dragocenosti jezika, zlasti tistega, s katerim najprej pridemo v stik, torej v določeni narečni obliki. Z besedami ustvarjamo svet okrog sebe, zato nam slovarček »stare tržiščine« lahko služi tudi kot časovni stroj za bežen skok v lokalno preteklost. Vabljeni, da z novo izdajo polepšate tudi domačo knjižno polico.

Vodna ujma.
Tako daleč in hkrati tako blizu.
Na pragu našega doma si se razbesnela in pokazala svojo moč.
Nemočni smo opazovali in želeli naj hitro mine ta presneta noč.
Jutro se svita, odpira pogled,
v srce te zadene ta krut realen svet.
Vodna ujma.
A nisi sam.
Tam, nekje daleč in hkrati tako blizu je tisti nekdo,
ki ti v težkih trenutkih poda roko.
Pot ti pokaže, objem podari
in iskrica upanja znova zaživi.

ZAHVALA

30.10.2018 je naš dom, v vasi Jelendol, prizadela vodna ujma. Trenutek, ko se sesuje svet.

A, za vsakim dežjem posije sonce. Naše sonce ste bili vi, ljudje dobrih src.

Želeli bi se vam zahvaliti, da ste nam v teh težkih trenutkih požrtvovalno priskočili na pomoč in nam stali ob strani.

Velika hvala vsem skupaj in vsakemu posebej.

Imate veliko srce, naš poklon.

Družina Meglič iz Jelendola

Barviti svet Mihe Maleša

JANITA KOŠIR

Tržiški muzej na predvečer slovenskega kulturnega praznika odpira občasno razstavo slikarja, grafika in risarja Miha Maleša (1903–1987), umetnika, ki se je v slovensko likovno umetnost zapisal kot ena osrednjih in vsestranskih osebnosti. Uveljavil se je v grafiki, kjer je preizkušal najrazličnejše tehnike od lesoreza, linoreza, jedkanice, suhe igle do litografije in monotipije, risbi, ilustraciji, v oljnem in cerkvenem freskoslikarstvu. Poleg različnega likovnega udejstvovanja ga je zaznamovalo tudi to, da je bil velik zbiralec umetniških del, pisec, publicist in založnik, pobudnik in vodja umetniške skupine Četrta generacija ter urednik prve slovenske revije za sodobno umetnost.

Gostujoča razstava Medobčinskega muzeja Kamnik, Galerije Miha Maleš, ki hrani 2.634 umetnikovih del, bo ponudila le del bogate ustvarjalne poti Mihe Maleša in orisala enega najplodovitejših in najuspešnejših slovenskih grafičnih ustvarjalcev. V izboru del smo se osredotočili na monotipije, ki jih je Miha Maleš ustvaril na številnih potovanjih po Evropi, od tod tudi pomenljiv naslov razstave S poti. Kot izjemno likovno čuteč umetnik, zavezan liniji in barvi, je bila barvna monotipija, grafična tehnika, pri kateri se na gladko grafično ploščo naslikan motiv lahko odtisne samo enkrat, pravšnja izbira, ki mu je v zanj značilnem svobodnem in eksperimentalnem duhu omogočala, da se je najbolje izrazil in izpovedal. Tako so v 50-ih letih prejšnjega stoletja nastale barvite podobe krajinskih zapisov in mestnih predelov Pariza, kjer je dlje časa tudi živel, Nice, Arlesa, Bruslja, Londona, Amsterdama in nenazadnje toplih sredozemskih mest Korčule, Dubrovnika, Splita, Ulcinja. Malešev likovni svet zaznamuje mehko lirično občutje, odlikuje ga elegantna

in lahkotna linija ter bogat kolorit, ki se približuje poetičnemu realizmu.

Veselimo se vašega obiska na odprtju razstave **7. februarja 2019 ob 18. uri v Galeriji Paviljon NOB**, ki bo na ogled do 25. marca.

Odpiralni čas Galerije Paviljon NOB:

torek-petek: 10.00–12.00, 16.00–18.00

sobota: 10.00–12.00.

Neskončno ljubljeni moški

JANJA NEMC, FRANCKA SMOLEJ

Kulturno društvo Bohinjska Bela nas je pred kratkim poklicalo, da so zaradi posledic novembrskega neurja v Jelendolu in Dolini zelo pretreseni in bi s svojo predstavo radi pomagali. Zato bodo gostovali v soboto, **9. februarja, ob 19. uri v Kulturnem centru Tržič** s svojo predstavo **Neskončno ljubljeni moški, avtorice Dese Muck**

V ospredju je Dušan, nebogljen, prestrašen moški. Že kot otroku mu je primanjkovalo ljubezni, mati mu nikoli ni pokazala, da ga ima rada. Zato se je, čeprav je poročen, zapletel v ljubezensko razmerje s sosedo in s svojim sodelavcem, saj je povsod iskal pozornost in se hranil s patološko ljubeznijo. Poleg odvisnosti od odnosov pa Desa Muck v drami odkrije tudi druge stereotipe oziroma probleme Slovencev: alkoholizem, samomorilnost, homoseksualnost, vztrajanje v razmerju z nasilnim, pijanim in nezvestim možem »zaradi otroka«; ruši pa stereotip slovenske matere (mati tu ni uteha, na katero se lahko zaneseš, temveč čustvena manipulatorka). Avtorica tako s karikiranimi liki pokaže na pereče probleme sodobne družbe.

Kulturno društvo Bohinjska Bela ima že več kot stoletno tradicijo. V društvu aktivno deluje ljubiteljska gledališka skupina – Gledališče Belansko, Lani so pripravili dve premieri, ob igranju ene so se že pripravljali na novo predstavo NESKONČNO LJUBLJENI MOŠKI. Na premieri 24. 3. 2018 in tudi na ponovitvi naslednjega dne jim je publika v dvorani potrdila, da so pod režijskim vodstvom Bernarde Gašperčič pripravili še eno res dobro predstavo.

Vstopnice bodo v predprodaji po 8 evrov v TPIC Tržič in eno uro pred predstavo na blagajni Kulturnega centra Tržič po 10 evrov. Izkupiček prodanih vstopnic bo namenjen odpravi posledic neurja, ki je v Tržiču pustošilo lanskega novembra.

Beremo, hodimo, dihamo

ŠPELA JERALA

Januarske dogodke v knjižnici je pričel cikel treh poljudno-strokovnih predavanj v obliki pogovora med soavtoricama Violeto Irgl in Jano Debeljak. Naslov je povzet po knjigi Konec molka: kako v svojem odraslem življenju prepoznati dolgoročni vpliv obremenjujočih izkušenj v otroštvu in okrevati. Avtorici nadaljujeta v februarju, ko bo tekla beseda o pomenu čustev, tretje bo prineslo nove poglede na spoznavanja preteklosti naših družin in zavestno odločanje za spremembe v sedanjosti in prihodnosti.

Letošnja potopisna predavanja so potohodna, tudi ta bodo tri. Prva je bila domačinka Jelka Snedic, ki ji je pohodništvo že dodobra zlezlo pod kožo. Tokrat se je podala po poti Alpe Adria Trail, imenovani pot po rajskem vrtu. Januar zaključuje še en potohodec, priznani prevajalec (Harryja Pottra) Jakob J. Kenda, sicer pa avtor istoimenske knjige Apalaška pot: 3.500 km hribov Amerike. V februarju nadaljuje peš Samo Rugelj s Triglavskimi potmi: hvalnico hoji in potepanju na vrh Slovenije. Za dodatek bo predstavil še svoj roman Resnica ima tvoje oči. V januarju nismo pozabili niti na domoznanski večer, posvečenemu bojem za severno mejo. Društvo generala Rudolfa Maistra iz Kranja je predstavilo knjigo Stražarji Karavank – Lojze Ude in boji za severno mejo.

V februarju, mesecu, ko Slovenci častimo kulturo tudi po nalogu države, vabimo najprej na predstavitev pesniške zbirke Izgnana Klarise Jovanović in glasbeni recital igralke Jerice Mrzel. Poeziji sledi dramatika v obliki zabavnega večera igralcev KUD Radovljica pod režijsko taktirko Alenke Bole-Vrabec. Rozinam in rozinicam Andreja Rozmana-Roze se boste lahko nasmejali od srca. Zadnji dogodek meseca bo klasični potopis Tržičana Staneta Valjavca. Tokrat nam bo predstavil narodnostno in versko raznoliko Indijo, natančneje njen severno-zahodni del z naslovom V kraljestvu Šive.

80 let prof. dr. Marka Lavriča, dr. med.

PRIM. DR. IZTOK TOMAZIN, DR. MED., DIREKTOR ZDRAVSTVENEGA DOMA TRŽIČ, FOTO: IZ DRUŽINSKEGA ARHIVA

Ugledni slovenski in hkrati tržiški specialist ginekologije in porodništva prof. dr. Marko Lavrič je pred kratkim dopolnil 80 let. Rojen je bil v Ljubljani, od leta 1979 pa živi v Pristavi pri Tržiču. Njegov nedavni jubilej je priložnost, da se spoštovanega profesorja spomnimo s pričujočim zapisom, ki je seveda mnogo prekratek za omembo vseh njegovih strokovnih in drugih dosežkov.

Na Fakulteti za splošno medicino Univerze v Ljubljani je leta 1962 diplomiral za doktorja splošne medicine, leta 1969 pa je opravil specialistični izpit iz ginekologije in porodništva. Leta 1972 je postal magister, že dve leti kasneje pa tudi doktor znanosti. Poklicno kariero je začel leta 1964 v Zdravstvenem domu Pazin kot zdravnik splošne medicine, leta 1965 pa se je zaposlil v Bolnišnici za ginekologijo in porodništvo v Kranju, ki jo je od leta 1989 do 2005 vodil kot direktor in strokovni vodja. Postal je tudi sodni izvedenec za področje ginekologije in porodništva. V obdobju od leta 1976 do 1980 je bil predsednik Endokrinološke sekcije Slovenskega zdravniškega društva. Kot urednik znanstvenih in strokovnih člankov je sodeloval pri vodilni slovenski zdravniški strokovni reviji Zdravstveni vestnik od leta 1980 do 1988. Prof. Lavrič je bil zelo aktiven tudi kot publicist oziroma avtor znanstvene strokovne literature - od knjig (uredil je tri) do člankov (napisal in objavil jih je okrog osemdeset). Za raziskovalno dejavnost na področju laktacije in dojenja je leta 1979 prejel nagrado Sklada Borisa Kidriča.

Bogato in pomembno je tudi njegovo pedagoško delo, vpleteno v izobraževanje številnih generacij zdravnikov in drugih profilov zdravstvenih delavcev. Leta 1976 je bil habilitiran v naziv docent, leta 1981 v naziv izredni profesor, in leta 1988 v naziv redni profesor za področje ginekologije in porodništva na Medicinski fakulteti v Ljubljani. Na Fakulteti za zdravstvo Angele Boškin je od leta 2008 do 2017 sodeloval pri predmetu Ginekologija in porodništvo. Še vedno poučuje ginekologijo in porodništvo na Univerzi v Novem mestu - Fakulteti za zdravstvene vede (od ustanovitve dalje) in na Visoki zdravstveni šoli v Celju.

Svojo vitalnost, stik s stroko in publicistično dejavnost je nazadnje dokazal na izteku lanskega leta, saj je novembra 2018 izšla že tretja izdaja njegovega učbenika »Porodništvo«, namenjenega študiju na fakultetah in visokih zdravstvenih šolah.

Poleg suhoparnega naštevanja številnih aktivnosti pa je treba poudariti predvsem njegovo dolgoletno poslanstvo zdravnika – množico pregledanih, obravnavanih, skrbno vodenih in velikokrat tudi operiranih pacientk ter številne novorojenčke, ki so se rodili v ta svet ob njegovi strokovni skrbi in oskrbi.

Kljub častitljivi starosti je še vedno aktiven, redno se izobražuje in dela v ginekološki ambulanti. Glede na veliko pomanjkanje zdravnikov in kadrovske težave smo zelo veseli, da nam je s svojo neumorno aktivnostjo pripravljen nadomeščati manjkajoči kader in tako poskrbi za delovanje ginekološke ambulante v ZD Tržič. Ob njegovem jubileju se mu v imenu kolektiva ZD Tržič zahvaljujem za odlično dosedanje sodelovanje in mu želim še veliko zdravja, uspehov in zadovoljstva.

»Če nimaš zdravnika, naj bodo tvoji zdravniki vedra duša, počitek in zmerno življenje.«

Latinski pregovor

Zahvala!

Spomin na dan, ko naju je s sinom doletela nesreča, še vedno ostaja boleč. Tako rekoč v trenutku sva zaradi ognjenih zubljev ostala brez doma v Bistrici in brez svojih osebnih stvari. Pomoč, ki ste nama jo ponudili, je bila dana iz srca, vsaj tako sva čutila.

Ob tem se zahvaljujem vsem, ki so nama kakor koli pomagali. Gasilcem, ki so prvi priskočili na pomoč, civilni zaščiti, obrtnikom, društvom, sosedom, prijateljem in sorodnikom ter sinovim in mojim sošolcem se še enkrat zahvaljujeva za nesebično pomoč, prijazno besedo in vsakršno pomoč, ki ste nama jo nudili ob tej nesreči.

Aleš in Erik Štrukelj

Zgodba o Evi, Janiju in Ninu

IRMA LIPOVEC, TATJANA FERENGJA, FOTO:

To je zgodba o treh davnovčkih, ki so s pomočjo neverjetne podpore in ljubezni staršev in mentorjev uspeli razviti svoje darove in talente. S tem osrečujejo sebe in druge.

EVA PIRNAT

18. decembra je bila v Prešernovem gledališču v Kranju predstavljena knjižica, avtorice Tatjane Ferengja, o dekletu z Downovim sindromom, Evi Pirnat.

Evina mama dr. Ljuba Pirnat je rojena Tržičanka. Z možem Jožetom Pirnatom sta si v Kranju ustvarila družino. Rodila so se jima tri dekleta, najmlajša Eva ima kromosomček več in diagnozo Downov sindrom. Eva jima je bila velik izziv. Vsa leta sta ji nudila podporo, sledila sta njenim željam in sposobnostim. Na ta način sta ji pomagala razvijati nešteto darov in talentov, ki jih je Tatjana Ferengja na čudovit način strnila v knjižici **Pisano platno, ljubezen in ples v mojih očeh.**

Drugačni ljudje
Smo drugačni ljudje,
ki verjamejo vase.
In so ljudje,
ki pričakujejo,
da se bomo spremenili
in jim postali enaki.
In kaj bo potem bolje.
Smo drugačni
in želimo biti drugačni.

Eva Pirnat

Spoznala sem jo in zdelo se mi je, da se poznava že dolgo. Unikatna Eva, ki odpre dušo in srce, se te dotakne in odstre nov svet plesa, slikanja in tudi pisanja. Tokrat pesmi. Njen obrazek žari, nasmeh je nalezljiv, dobrota očara in umetnost tiho vzplamti. Vile rojenice so ji ob rojstvu prišepnile: »Eva, ti boš drugačna, s kromosomom več, ki bo prav tebi prinesel dar umetnosti.« Ko so odšle, je deklica rastla in osrečevala vse okoli sebe. Danes je vzornica mnogim, je tudi opomin vsem, ki so otroke s posebnimi potrebami zaradi stanja duha v naši družbi, predolgo skrivali, ker jih mnogi niso sprejemali. Kot slikarka je sodelovala pri mnogih projektih, imela je samostojne in skupinske razstave. Občudujem njeno neverjetno energijo, vztrajnost in doslednost. Njene likovne stvaritve krasijo stene kulturnih ustanov in galerij. Poudariti moram tudi to, da Eva ves izkupiček od prodanih slik podari v dobrodelne namena za »sončne otroke«.

Eva si to preprosto zasluži, tudi za vse posebne odrasle in otroke. Je njihova glasnica, je opomin tistim, ki menijo, da taki otroci nimajo prave in svetle prihodnosti. Imajo jo in to mnogi vsak dan dokazujejo. A potrebni so razumevanja in naše pomoči.

Vlasta Nussdorfer, varuhinja človekovih pravic

Kromosom več ni ovira, ob pomoči in razumevanju ti ljudje zmorejo veliko več, kakor si sploh upamo pomisliti. Vključevanje posebnih in drugače mislečih, odprtost in dostopnost za razcvet ne potrebujeta veliko. Dajmo jim prostor, da bodo lahko zažareli v vsej ustvarjalnosti!

Tatjana Ferengja

Eva Pirnat je vsestranska in velika umetnica. Njena umetniška in ustvarjalna pot se kaže na gibalnem, pesniškem in likovnem področju. Eva nam sporoča, da vsak človek lahko doseže svojo popolnost, zlasti, če ima v okolju ljudi, ki vanj verjamejo in mu zaupajo.

Eva skozi svoje kulturne in umetniške stvaritve podira tabuje in predsodke o omejitvah ljudi s posebnimi potrebami. V vsakdanjosti obstaja še nekaj drugega, dragocenega in plemenitega, to je umetniški jezik, ki je univerzalni jezik in povezuje ljudi.

Ivica Matko,
Prva direktorica Varstveno delovnega centra Kranj

Ti si vodnica iskrenega srca, prav s tabo sem spoznala, kako globok in predan odnos do umetnosti je mogoč. Zame si prva in edina umetnica, z največjo globino, kar jih poznam.

Asta Gaja, Planet 47

Eva ni oseba s posebnimi potrebami, Eva je posebna, enkratna.

Ida Slapšak

Prvi Evini plesni koraki segajo v njeno otroštvo, saj je začela na manjših prireditvah nastopati pod mentorstvom mame dr. Ljube Pirnat že z osmimi leti. Eva s svojimi plesnimi zgodbami začara marsikoga, s svojo edinstvenostjo nas popelje na krilih lahkotnosti in še tako nepremakljive ovire, lahko odpihne na drugo stran. Eva je eno od zlatih semen znotraj Qulenium, iz katerega raste neprecenljivo, neopredeljivo, drugačno, ustvarjalno, smiselno, polno strasti ...

Saša Lončar,
Koreografinja in pedagoginja v kulturi,
Predsednica društva KD Qulenium

Eva Pirnat, plesalka, ki podira meje in opominja, da je vse mogoče! In Eva pleše z dušo in srcem. Njen ples izraža samozavest, voljo. Ko jo gledam, ji verjamem, v svojih gibih je iskrena in brez prikrivanja pokaže, kdo je - ženska, ki obožuje ples, ki zna in zmore plesati različne stile, plesalka, ki je ni strah. Ob njej se zavem, kako pomembno je slediti sanjam. Občudujem njen pogum, vztrajnost in predanost.

Je umetnica, ki zasluži velik poklon!

Katja Vidmar, plesalka, koreografinja, scenaristka, Dancecompany

Eva ne zgolj pleše - ona ples živi in diha z njim.

Daniel Mison, plesalec, koreograf Company Wall

Jani Moškon

TATJANA FERENGJA, FOTO: IZ ARHIVA DRUŽINE SITAR

Jani je doma v Bistrici pri Tržiču. Njegova mati Magda Sitar skrbi zanj, ga vzgaja in podpira. Razume ga in mu omogoča razvoj na mnogih področjih. Njegova velika vzornica je polsestra Eva Moškon. Jani je izjemen mladenič. Obiskuje Varstveno delovni center Kranj, enoto Tržič. Je tudi član Sožitja Kranj, kjer mu omogočijo, da se udeležuje različnih aktivnosti. Sodeluje na kulturnih in dobrodelnih prireditvah po Sloveniji, saj zelo rad poje in recitira.

Jani zelo rad ministrira v cerkvi v Bistrici, poleti sodeluje tudi pri vodenju oratorijev.

Že leta se v svojem prostem času posveča likovnemu ustvarjanju. Pod mojim mentorstvom je ustvaril veliko slik.

Udeleževal se je likovnih delavnic v Sožitju in na Planetu 47, v Koštaboni.

Nino Kaštrun

TATJANA FERENGJA, FOTO: IZ ARHIVA DRUŽINE KAŠTRUN

Nino je doma v Kovorju. Starša Sanja in Robi Kaštrun že od njegovega rojstva dalje skrbno načrtujeta dejavnosti, ki so pomagale pri njegovemu razvoju na mnogih področjih.

Enkrat tedensko hodi v Kranj, kjer pod vrhunskim programom in vodstvom svojega očeta v manjši skupini razvija svoje gibalne sposobnosti. Najraje ima košarko in bi jo igral vsak dan, če bi le imel to možnost. Vzdržuje svojo kondicijo in se lahko pohvali, da je prekolesaril celo Parenzano, da je že kot mlajši otrok varno presmučal največjo strmino s tromeje, da teče na smučeh, dobro plava, ...

Zanima ga tudi glasba. Rad bi se vpisal v Glasbeno šolo Tržič in se učil igrati na bobne.

V Radovljici obiskuje šolo Antona Janše, kjer potekajo tudi praktične zadolžitve. Že tretje leto je na praksi pri Resmanu, kjer uživa pri peki piškotov, za Občino Radovljica pomaga pri čiščenju in urejanju zunanjih površin ter barvanju igral, dela je na kmetiji Mulej.

Najbolj ga navdušuje priprava hrane in kuhanje na Srednji šoli za gostinstvo v Radovljici. S profesorjem in z dijaki srednje šole, žal samo enkrat na mesec, kuhajo kompletne obroke. Ko pride domov, natančno pove, kaj in kako so pripravljali hrano.

Ker zelo rad kuha, ga je v svojo kuhinjo povabila Slavka Borštar iz Bistrice. Skuhala in postregla sta odlično kosilo, na katerega sta povabila Ninova starša.

Nino je zelo ustvarjalen tudi na področju kulture. Rad nastopa, deklamira in poje. Že več let se udeležuje likovnih delavnic Planeta 47 iz Koštabone. Zelo lepo napreduje in ustvarja pod mojim mentorstvom. Nastale so čudovite slike. Decembra 2017 je bil na praksi pri varuhinji človekovih pravic, pri gospe Vlasti Nussdorfer.

Nino želi biti koristen družbi in rad bi, da se njegovo delo in doprinos opazi in ceni.

JANI IN NINO

Njuna likovna dela so bila razstavljena v galerijah (tudi v galeriji Salamander v Bistrici pri Tržiču), v kulturnih in zdravstvenih domovih, knjižnicah, v prostorih predsednika RS. Vsako leto sta bila vabljena k varuhinji človekovih pravic h gospe Vlasti Nusdorfer in k predsedniku države gospodu Borutu Pahorju.

Na dobrodelni prireditvi za ljudi s posebnimi potrebami, ki se odvija že vrsto let v Tržiču, sta Nino in Jani vsakič v zahvalo predsedniku Gold Wing zveze Slovenije mag. Marku Lovšinu, dr. med., poklonila svoje veliko platno.

Zelo sem ponosna na njuno likovno izražanje.

Pater dr. Karel Gržan pravi: ***»Od njih se učimo, to so naši učitelji.«***

Delovanje Ženskega rokometnega kluba Tržič

MAGDA MANDELC, FOTO: JANI BITEŽNIK

Veseli nas, da Ženski rokometni klub Tržič (ŽRK Tržič) deluje že trinajsto leto. V klub je trenutno vključenih več kot 50 deklet, delujemo pa tudi na vseh tržiških osnovnih šolah v brezplačni dejavnosti »mini rokomet«, v katero je vključeno veliko deklic (letnik 2008 in mlajše). V letošnji tekmovalni sezoni 2018/2019 naša dekleta v državnem prvenstvu Tekmovanje mladih sodelujejo v petih starostnih kategorijah: Mlajše deklice A, B in C, Starejše deklice A in Kadetinje. Treningi potekajo 3-4 x tedensko v dvorani TO in telovadnici OŠ Bistrica. Rokomet v Tržiču postaja vse bolj popularen pri mladih deklicah, ki svoj prosti čas namenijo športu, treningom in tekmam, zdravemu življenju in druženju s prijateljicami. V letih treniranja in igranja smo z gostovanji po celotni Sloveniji spodbujali in širili športni duh naših deklet ter razvili prijateljske odnose z drugimi klubi in društvi. Še vedno vabimo deklice, ki imajo veselje do iger z žogo in želijo igrati rokomet, da se nam pridružijo na treningih, ki so organizirani v športni dvorani v Tržiču in v telovadnicah tržiških osnovnih šol (dodatne informacije o klubu in treningih lahko najdete na https//zrktrzic.com/. Pa lep rokometni pozdrav.

Zmaga rokometašic OŠ Bistrica

SILVIA ŠLIBAR, FOTO: SILVIA ŠLIBAR

Ekipa deklic OŠ Bistrica je tudi letos v mesecu novembru zmagala na Občinskem tekmovanju v rokometu za starejše deklice. Tekmovanje je potekalo v Dvorani tržiških olimpijcev, udeležile pa so se ga ekipe vseh treh tržiških osnovnih šol.

Nato so se v začetku decembra naše učenke udeležile Področnega tekmovanja v Škofji Loki. Vrnile so se z zlatimi medaljami okrog vratu in zadovoljnim nasmeškom ob uvrstitvi v četrtfinale državnega tekmovanja. Bile so boljše od ekip OŠ Stražišče in OŠ Ivana Groharja.

Tekma četrtfinala bo še pred zimskimi počitnicami v letu 2019. Želimo jim veliko poguma in sreče. In seveda vsi na šoli držimo pesti za uspeh, ki si ga zelo želijo. Lani nam preboj v polfinale ni uspel. Neglede na rezultat letos, se bomo veselili z njimi. Močna volja, pošten boj in veliko vložene energije je »recept«, ki jim ga redno predpisujem kot mentorica, športna pedagoginja. Mini porazi pa naj jim nikoli ne zmanjšujejo notranje motivacije za vestno delo na poti k uspehu.

Bronasta nogometna ekipa OŠ Križe

ŽANA ŠUBIC, FOTO: ŽANA ŠUBIC

V četrtek, 10. 1. 2019, je na OŠ Jakoba Aljaža v Kranju potekalo področno nogometno tekmovanje za starejše dečke, kamor se je uvrstilo 6 najboljših gorenjskih šol: OŠ Križe, OŠ Šenčur, OŠ Matije Valjavca Preddvor, OŠ prof. dr. Josipa Plemlja Bled, OŠ Prežihovega Voranca Jesenice ter OŠ Škofja Loka – Mesto. Učenci 8. in 9. razredov OŠ Križe so se pod vodstvom učitelja Anžeta Renerja dobro borili, pokazali zanimive nogometne spretnosti ter zadeli kar nekaj lepih golov. S svojo predstavo so si zaslužili odlično 3. mesto.

Čestitamo!

Navijači na Rogli že 7. zapored spodbujali Žana Koširja

PETRA HLADNIK, FOTO: PETRA HLADNIK

V soboto, 19. januarja, se je karavana deskarjev na snegu ponovno ustavila na tekmi svetovnega pokala v paralelnem veleslalomu. Rogla tekmovanja najvišjega ranga gosti od leta 2013 in vse od takrat se tja, ob podpori Občine Tržič, vedno odpravi tudi poln avtobus zvestih navijačev Žana Koširja.

Žan je kvalifikacije začel na rdeči progi, kjer je dosegel odličen 6. čas, v drugi vožnji, na modri progi, pa je zaradi zgoščenosti tekmovalcev želel preveč in žal končal v snegu. Tekmovanje je tako zaključil na končnem 32. mestu.

Paralelni veleslalom na Rogli je bil zadnji pred svetovnim prvenstvom, ki ga bo med 31. januarjem in 10. februarjem gostil Park City. Tekmi v paralelnih disciplinah sta predvideni za 4. februar (veleslalom) in 5. (slalom). Pred tem bo naslednji konec tedna v Moskvi še tekma za svetovni pokal v paralelnem slalomu, ki pa jo bo Košir verjetno izpustil in se že prej odpravil na treninge v ZDA.

Žan je na svetovnem prvenstvu zadnjič nastopil v Lachtalu leta 2015, ko je, prav tako ob bučni podpori navijačev Fan kluba Zakon, osvojil naslov svetovnega podprvaka v paralelnem slalomu in prvo odličje na svetovnih prvenstvih. Žan je nedvomno tekmovalec za velika tekmovanja, saj se mu, poleg že omenjene srebrne medalje s svetovnega prvenstva, v vitrini svetijo tudi tri olimpijska odličja, v Park Cityu pa naj mu bodo v spodbudo tudi pozitivne misli in stisnjene pesti iz domačega Tržiča.

Odlični rezultati in novi vpisi v Plesnem studiu Špela

ŠPELA MANDELC

Po dolgem času se vam oglašamo iz Plesnega studia Špela. Konec lanskega leta ste lahko na malih zaslonih spremljali našo plesno skupino SPECTRUM, ko smo uspešno prišli do polfinala šova Slovenija ima talent. Pred koncem leta 2018 smo odšli še na EVROPSKO PRVENSTVO v street plesih, SVETOVNI POKAL in SVETOVNO PRVENSTVO v hip hopu, poleg tega smo tudi nastopali na različnih prireditvah in zaključili leto z našo novoletno predstavo, kjer smo kar dvakrat napolnili Kulturni center Trži č.

Med močno mednarodno konkurenco smo si priplesali vrhunske uvrstitve ter s tem zaključili odlično plesno sezono. V pokalu smo dobili **prvaka in podprvakinjo**, v streetu pa **evropska podprvaka.** Naj omenimo samo nekaj rezultatov:

- **1. mesto Žan Zupan,** hip hop solo mladinci
- **2. mesto Rika Dolžan in Žan Zupan,** street pari
- **2. mesto Rika Dolžan,** hip hop solo mladinke
- **3. mesto Žan Zupan,** hip hop solo mladinci
- **5. mesto Bor Radovančevič in Žan Zupan,** hip hop pari

Slovenski in tržiški plesalci so nam zopet pokazali, da sodijo v sam svetovni vrh. Čestitke vsem!

Februarja vabimo vse ljubitelje **PLESNIH TEČAJEV in ŠPORTNIH VADB**, da se nam PRIDRUŽIJO in v tej sezoni **migajo z nami.**

Vsi, ki ste si zadali novoletne zaobljube, ali pa se le želite spraviti v formo, vabljeni na naslednje vadbe: **HIIT** – intervalni trening, **jutranja vadba, Špela mix, step aerobika, vadba za starejše, Pilates – zdrava hrbtenica in jogalates.**

Urnike in programe najdete na naši spletni strani www.plesnistudiospela.si.

Pestro dogajanje v Plesnem klubu Tržič

JURE MARKIČ

Pestro dogajanje v Plesnem klubu Tržič se je nadaljevalo tudi v praznični december, saj smo organizirali kar dve odmevni tekmovanji, in sicer v break dance in hip hopu . Tekmovanje je potekalo v OŠ Bistrica 1. 12. 2018 s številno mednarodno udeležbo tako tekmovalcev kot sodnikov. Zmaga v najstarejši kategoriji je ostala v Tržiču. 1. mesto dvojic sta osvojila plesalca PK Tržič Marko Stegnar in Matej Jelenc, v najmlajši kategoriji pa Žan Urbančnik 2. mesto.

15. 12. 2018 je bil Plesni klub Tržič organizator tekmovanja v akrobatskem rock and roll-u FINALE POKALA SLOVENIJE, z udeležbo plesnih parov in formacij iz cele Slovenije. Tekmovanje v rock and roll-u je štelo za točke skupnega rezultata finala Pokala Slovenije. To tekmovanje je po rangu pomembnosti takoj za državnim prvenstvom in zajema tekmovanje za Pokal Slovenije in finale Pokala Slovenije, podeli se tudi dvojne pokale, diplome in nagrade.

Tudi na tem tekmovanju so plesalci PK Tržič dosegli odlične rezultate: starejši mladinci Tej in Teja 3. mesto, mlajši mladinci Jure in Iris 1. mesto, člani Matic in Nika 4. mesto, Tim in Lia 7. mesto

Pred tekmovanjem pa je PK Tržič organiziral in izvedel Božični ples PK Tržič. Navdušeni in ponosni smo nad številnimi plesalci in obiskovalci prireditve, ki so napolnili Dvorano tržiških olimpijcev.

Na vseh treh prireditvah smo gostili številne mednarodne plesalce break dance in hip hop-a in RnR , nastope si je ogledalo skupaj več kot 1.000 gledalcev.

Čestitke plesalcem in velika hvala zvestim gledalcem.

Na čajanki

JULIJA VOGELNIK, 9. B, OŠ TRŽIČ, FOTO: MARTINA VERČ

Decembrski mraz smo si učenci in učitelji Osnovne šole Tržič popestrili z nadvse prijetnim in toplim dogodkom. Že v mraku smo se zbrali v šolski knjižnici na čajanki, kjer nam je naša nedavno upokojena učiteljica slovenščine **Ana Žakelj** predstavila svojo izkušnjo z romarske poti El Camino de Santiago.

Za romanje jo je navdušil sorodnik, vendar v času, ko je še hodila v službo, za tako popotovanje ni imela časa. Naključje je hotelo, da je po upokojitvi srečala prijateljico, ki ji je predlagala, da skupaj prehodita Jakobovo pot. To je slovensko ime za to romarsko pot.

Pot sta pričeli v južni Franciji nedaleč od svetovno znanega romarskega središča Lurd in jo po dobrih 800 km zaključili v Santiagu de Composteli, kjer je pokopan apostol sveti Jakob.

Naša učiteljica in njena prijateljica sta se na to dolgo romanje odpravili maja 2018. Na poti jima je največ težav predstavljalo slabo vreme, ki se ju kar ni hotelo usmiliti in jima nameniti kakšen sončni žarek. Žejo ob poti sta premagovali ob vodnjakih, kjer si si lahko natočil vodo ali vino. Zvečer sta se utrujeni zatekli v alberg. To so nastanitve, ki romarjem omogočajo prenočevanje in osnovne aktivnosti,

kot so umivanje, pranje perila, uživanje kuhanih obrokov. Gospa Žakelj je poudarila, da so si namestitve med seboj zelo različne, čeprav jih druži enako ime. Svoje pripovedovanje je popestrila z zanimivimi fotografijami, da smo si lahko predstavljali, kako romanje izgleda. Najbolj všeč mi je bilo odlagališče kamnov, saj vsak romar s sabo prinese kamen iz svoje domovine in ga odloži na posebnem mestu na romarski poti.

Trdna volja, dobra telesna kondicija in predhodna psihofizična pripravljenost so pripomogli, da sta pot kljub slabemu vremenu, pomanjkanju spanja, toplih obrokov in premalo toplih oblačil premagali v zgolj slabem mesecu dni.

Gospe Ani se je v pripovedovanju pridružila naša osmošolka **Mariša Kos**, ki je šla tudi na to romanje, vendar je s prijateljico in njeno mamo prehodila »le« 210 km. Tudi ona nam je predstavila svojo romarsko pot, ki je peljala ob morju, pokazala nam je slike in udeleženci čajanke smo bili nad lepoto narave naravnost navdušeni.

Najbolj pa nas je presenetila volja, ki jo mora imeti posameznik, da kljub žuljem, utrujenosti, enoličnosti in dolžini poti ne obupa in doseže cilj.

Res lep večer smo zaključili v prijetnem vzdušju in prijateljskem klepetu, k temu pa so pripomogli tudi skodelica čaja, piškoti in svečke.

Ko zadiši po Alzaciji

ANA ČOSIĆ, EMA ISABEL SIMON, OŠ KRIŽE, FOTO: MOJCA KRALJ

Alzacija je francoska vinorodna pokrajina ob meji z Nemčijo. V preteklosti je bila tako del Francije kakor tudi Nemčije, po prvi svetovni vojni pa je bila spet priključena Franciji. Pestra zgodovina je vplivala na jezik in kulturo pokrajine ter njeno bogato kulinariko. Učenci OŠ Križe radi spoznavamo življenje naših dopisovalcev iz pobratenega mesta in njihove navade, še posebej slastno pa je odkrivanje kuhinje.

'Flammekueche' je predjed iz tankega testa s smetano, koščki slanine in čebulo. Nadev lahko nadomestimo z jabolki in smetano ter tako dobimo sladek prigrizek. Dopisovalci so nam povedali, da zelo radi pečejo piškote, imenovane 'bredala'. Ti so različnih oblik in okusov, iz naše kuhinje pa so zadišale cimetove zvezdice. Alzacija je znana še po mnogih drugih jedeh, kot so na primer kislo zelje, vlivanci in kolač kugelhopf. Alzaški rek pravi: »V Franciji se dobro je, v Nemčiji veliko, v Alzaciji pa dobro in veliko,« in z njim se kar strinjamo.

Naj vas prostor navdihuje

MATEJA MARČUN, OŠ KRIŽE, FOTO: MATEJA MARČUN

To so besede, ki so jih poslali iz Centra arhitekture Slovenije in so se globoko vrezale v spomin četrtošolcev OŠ Križe. Od kar poteka natečaj VSESLOVENSKI DAN HABITATA, se ga udeležujejo tudi učenci OŠ Križe. Vsako leto se spopadajo z novimi nalogami, ki jim burijo domišljijo, jih povezujejo z arhitekturo in okoljem ter jim razvijajo občutek za lepo in primerno v smislu oblikovanja.

V letošnjem šolskem letu je bila tema Arhitekturna dediščina okoli nas. Četrtošolci so pod drobnogled vzeli Tosov bazen. Raziskovali so preteklost, ostanke sedanjosti, se poglobili v zapisane vire ter izdelali maketo Tosovega bazena, kot je zgledal davnega leta 1938. Kot neke vrste arhitekturni biser je združil oblikovalske ideje arhitekta Ivana Vurnika ter inženirske ideje Stanka Bloudka. Lastnik in investitor del je bil gostilničar g. Zupan, ki je večina del opravil sam. Bazen je privabljal in združeval ljudi iz bližnje in daljne okolice ter obiskovalce Sanatorija Golnik.

Strokovna komisija je bila nad delom navdušena in ob obrazložitvi ocene jim je podelila posebno priznanje za strokovnost!

Z vestnim ravnanjem pacientov se čakalne vrste (v zobozdravniški ambulanti) lahko skrajšajo

DAŠA BAVDEK, DR. DENT. MED

V ZD Tržič, kjer delujejo štiri zobozdravniške ambulante, je bilo v eni izmed ordinacij v enem letu zabeleženih več kot 250 neopravičenih izostankov naročenih pacientov. Takšno število predstavlja kar 22 delovnih dni oz. en mesec dela naše ambulante. Če bi pacienti svoj izostanek sporočili vsaj en delovni dan pred naročenim terminom, bi lahko čakalno dobo za zdravljenje skrajšali za en mesec.

Prav tako bi delo v ambulanti potekalo hitreje in precej bolj učinkovito, če bi pacienti sledili tudi ostalim enostavnim navodilom.

1. Preden greste od doma, si **temeljito umijte zobe z zobno ščetko in zobno nitko.** V primeru neumitih zob vas zobozdravnik z vso pravico zavrne. Vsi posegi v ustih, od zalivk, koreninskih zdravljenj in protetične rehabilitacije, se lahko opravljajo zgolj v čistih ustih. Posegi v ustih so lahko optimalno opravljeni le na zdravih obzobnih tkivih. Tudi proteze, ki jih prinesete v popravilo, naj bodo temeljito sčiščene.
2. V čakalnico pridite 5-10 min pred dogovorjeno uro in imejte pri roki pripravljeno zdravstveno kartico.
3. Pred vstopom v ambulanto ugasnite oz. utišajte telefon, saj vsako zvonjenje moti delo zobozdravnika.
4. Na spletu lahko dobite ogromno informacij, a zagotovo niso vse pravilne. Zato si diagnoz ne postavljajte sami in zobozdravnika ne prepričujte v nekaj, kar ste prebrali na internetu, saj je vsak pacient specifičen, zato mora biti tako tudi obravnavan.

Čeprav se zobozdravniki trudimo po svojih najboljših močeh, da bi naše delo potekalo čim bolj učinkovito in bi bile čakalne vrste čim krajše, pa nam je nova zakonodaja, ki narekuje vodenje čakalnih seznamov, naložila še dodatno, a tokrat predvsem administrativno delo. Bojimo se, da bodo zaradi tovrstnega ukrepa čakalne dobe znova daljše, saj bomo primorani na račun svojega strokovnega dela obenem še izkazovati svoje administrativne sposobnosti. Zato želimo ta kratek čas, ki je namenjen posamičnemu pacientu, čim bolj ekonomično izkoristiti, kjer nam v veliki meri lahko zelo uspešno pomagajo sami pacienti z upoštevanjem navodil, tako z javljanjem odsotnosti kot sledenjem ostalih enostavnih ukrepov.

Regrat, Taraxacum officinale

NATAŠA PUHALJ

Ob besedi regrat verjetno vsi najprej pomislimo na okusno spomladansko solato, ki jo pripravimo iz listov te rastline. Raste skoraj povsod: po njivah, travnikih, poljih in pašnikih. Izvor njegovega imena Taraxacum ni čisto jasen. Po nekaterih podatkih izhaja iz grščine (taraxis – vnetje), po drugih pa iz arabščine (tarakshaquim – grenka rastlina). Regrat zgodaj spomladi požene listno rozeto s pritličnimi, podolgovatimi in nazobčanimi listi. Steblo je pokončno in votlo, ob prelomu pa iz njega priteče bel sok. Cveti od aprila do jeseni in tvori rumeno košarico, košek pa se ob večerih in slabem vremenu zapre. Ko regrat odcveti, se iz oplojenega cveta razvije puhast plod, ki ga poznamo pod imenom regratova lučka.

Pri regratu lahko uporabimo celo rastlino: liste (pred cvetenjem), cvetove in korenino. Spomladi vsebuje rastlina največ grenčine, od avgusta do konca septembra največ inulina, oktobra pa največ takserina in levulina. Regrat deluje diuretično, izboljšuje celotno presnovo, čisti, odpira, krepi, pospešuje potenje in pomaga pri izločanju. Vpliva na celotno izločanje iz telesa, posebno žolča, prav tako odpravlja zasluženost. Uporabljamo ga pri protinu, revmatizmu, akutnih oteklinah, krvnih boleznih ter pri kožnih ekcemih in lišajih. Zelo je priporočljiv tudi pri sladkorni bolezni.

Čaj, ki ga pripravimo:

a) iz vseh delov rastline, izloča sluz iz telesa, čisti kri ter učinkuje na jetra, vranico in črevesno sluznico. Prav tako pomaga pri zaprtju, zlati žili, venoznih žilah (4 – 5 dni vsako jutro in vsak večer po ½ skodelice čaja),

b) iz korenine (15g korenin na ½ litra vode), je posebej priporočljiv za zlato žilo in zaprtje ter čisti kri,

c) iz mešanice regratovega soka in koprčevega čaja, zdravi kožne bolezni. Enake učinke ima tudi tinktura, ki jo pripravimo iz 1 dela soka in 5 delov žganja in jo po 24 urah filtriramo. Uživamo 5-10 kapljic večkrat dnevno.

Iz regratovih cvetov lahko pripravimo vino ali sirup (podoben medu), mlade cvetne popke pa lahko vlagamo kot kapre.

Sirup:

200 g cvetov prelijemo z vrelo vodo in kuhamo nekaj minut, nato precedimo. Precejenemu in vročemu čaju primešamo 1500 g rjavega sladkorja in sok dveh limon. Pripravek kuhamo toliko časa, dokler se ne zgosti. Vroče nalijemo v kozarce. Regratov sirup čisti kri, pospešuje prebavo in učinkuje krepčilno.

CERTIFIKAT
o nacionalni poklicni kvalifikaciji

Nataša Puhalj
ime in priimek

24. 4. 1964 / Kranj
rojen (-a) / v kraju

je usposobljen (-a) za:

Zeliščar pridelovalec/zeliščarka pridelovalka
naziv kataloga standardov strokovnih znanj in spretnosti

2401880011-34-2018-81139 / 2401880011
evidenčna številka certifikata / koda kataloga standardov strokovnih znanj in spretnosti

Naklo / 14. 6. 2018
kraj / datum

dr. Janko Rode

dr. Marijan Pogačnik

Vino:

Naberemo 6 litrov cvetov, ki jih potrgamo s pecljev in po možnosti odstranimo še zeleno čašo, saj bo tako vino boljšega okusa. Dodamo lupine 2 limon in 2 pomaranč, kuhamo četrt do pol ure. Nato precedimo in dodamo 3 kg sladkorja, sok obeh limon in pomaranč, dobro premešamo in pustimo, da se ohladi. V polovici skodelice mlačne vode raztopimo toliko kvasa, da nastane kašasta raztopina. To raztopino dodamo ohlajenemu soku in pustimo vreti 5 dni (v toplem prostoru). Ko tekočina prevre, jo precedimo in nalijemo v steklenice. Zamaške dobro zavežemo in spravimo v hladno in temno klet z vratom navzdol (če imamo možnost, steklenice damo z vratom navzdol v kup peska). Čez dva meseca je vino pitno. Pravilno pripravljeno regratovo vino je bistro kakor voda in se peni kot peneče se vino.

(Opozorilo: navedenih čajev ne smemo uživati dlje časa, saj lahko škodujejo prebavilom.)

Zakaj je med boljši od sladkorja?

ANDREJA KANDOLF BOROVŠAK

Ljudje že od nekdaj uporabljamo med in druge čebelje produkte. Med je bil tisočletja edino sladilo, pozneje pa so raziskovalci našli v medu še veliko drugih snovi, ki so koristne za človeka. Za ljudstva starih civilizacij je imel magično moč in je bil cenjen kot zdravilo. Izjemno so ga cenili tudi v starem Egiptu. Uporabljali so ga kot darilo vladarjem, saj so darilne posodice z medom našli v grobovih faraonov, znali pa so pripravljati celo medico.

SESTAVA IN LASTNOSTI MEDU

Med je povsem naravno živilo. Vsebuje okrog 200 različnih snovi. Lastnosti in kakovost medu so odvisni od izvora nektarja, zrelosti medu, klimatskih pogojev, sezone, sestave tal, načina in pogojev pridelave in shranjevanja kot tudi od čebelarske prakse. Nekatere sestavine so posledica zorenja medu, nekatere dodajo čebele, izvor nekaterih pa so rastline. Med istega botaničnega porekla se razlikuje zaradi klimatskih razlik in različnega geografskega porekla. Že majhne spremembe v količini naštetih organskih in rudninskih snovi spremenijo barvo, vonj in okus. Od tod potem toliko različnih vrst medu od svetlega do temnega z vsemi njihovimi značilnostmi. Od slovenskih medov imajo najvišjo antioksidativno učinkovitost hojev med, sledijo smrekov, gozdni, kostanjev, cvetlični, lipov in nazadnje akacijev.

UPORABA MEDU

Med se uporablja kot nepredelano živilo, v živilsko predelovalni industriji pa kot sladilo. Uporabljajo ga tudi zaradi okusa in viskoznosti, predvsem pri proizvodih, ki temeljijo na žitaricah.

Zaradi enkratne sestave se prebava medu pri človeku razlikuje od prebave drugih vrst sladkorjev. Med vsebuje predvsem enostavne sladkorje, ki jih naše telo lahko direktno izkoristi. Če ga primerjamo z belim sladkorjem, ima med manjši vpliv na količino glukoze v krvi in to predvsem zaradi visoke vsebnosti fruktoze.

Slajenje čaja z medom je stara navada, z njim pa lahko sladimo tudi kavo, šabeso, ledeni čaj, smutije, limonado, mlečni riž, razne kaše, sladoled, sadne solate... Poleg tega, da si med zjutraj namažemo na kruh, ga lahko dodamo tudi v kosmiče, si pripravimo skutni namaz z medom, ali namaz z medom in kakavom, kislo smetano z medom, dodamo ga lahko v jogurt ali si pripravimo palačinke z medom. Poda se pri pripravi piščančjih, divjačinskih in azijskih jedeh. Tudi omake, prelivi, marinade in zelenjava dobijo z dodatkom medu posebno aromo. Nepogrešljiv je seveda pri pripravi slaščic. Uporabimo lahko recepte za navadni sladkor, pri tem pa moramo upoštevati, da je slajši kot navadni sladkor in vsebuje več vode, zato vzamemo malo manj medu, kot je predpisanega sladkorja, količino tekočine v receptu zmanjšamo za ¼ teže dodanega sladkorja. Pečemo pri malo nižji temperaturi, da preprečimo prekomerno porjavitev peciva. Med veže nase vlago, zato ostane pecivo z medom dalj časa sveže in zmanjšuje drobljenje peciva.

Za dobro jutro lahko pripravimo preprost osvežilni in krepčilen napitek: limonado z medom. Iztisnemo sok polovice limone, dodamo kozarec tople vode in žlico medu ter dobro premešamo.

Samooskrba gospodinjstev z obnovljivimi viri energije – neto meritve

MAG. SAMO COTELJ

Neto meritev je poslovni model, ki temelji na kompenzaciji proizvedene energije s porabljeno. Sistem neto meritev se je najbolj uveljavil pri sončnih elektrarnah, namenjen pa je tudi za male vodne in vetrne elektrarne. Naprave za samooskrbo so namenjene predvsem gospodinjstvom, zato je nazivna moč naprave na oddaji v omrežje navzgor omejena na 11 kVA. Proizvajalec električne energije proizvedeno energijo porabi za lastne potrebe oziroma lastno dejavnost, viške energije pa odda v omrežje. Omrežje v tem primeru nastopa kot hranilnik energije, proizvajalec pa v omrežje oddano energijo prevzame iz omrežja v času ko elektrarna ne deluje oziroma deluje z manjšo močjo. Pri takih sistemih se porabljena električna energija obračunavala konec koledarskega leta, kot porabljena električna energija se obračuna le neto porabljena energija, torej razlika med prevzeto energijo iz omrežja in oddano energijo v omrežje. V primeru, da proizvajalec na letnem nivoju odda v omrežje več energije kot jo iz omrežja prevzame, neto presežek odstopi dobavitelju električne energije brezplačno. Samooskrba z električno energijo se ne šteje kot pridobitna dejavnost, zato proizvajalec ni registriran za opravljanje dejavnosti.

EKO SKLAD
SLOVENSKI OKOLJSKI JAVNI SKLAD

EN SVET
NEODVISNO BREZPLAČNO ENERGETSKO SVETOVANJE

Sistem samooskrbe z električno energijo podpira tudi država, zato za vgradnjo solarnega sistema za samooskrbo fizične osebe lahko pridobijo tudi subvencijo Eko sklada j.s. RS. Za pridobitev subvencije se je pred začetkom del potrebno prijaviti na javni poziv 49SUB-SOB17. Občani, ki se prijavijo na razpis Eko sklada lahko pridobijo subvencijo do 20 % opravičenih stroškov oziroma največ 180 EUR na 1 kVA vgrajene sončne elektrarne.

Več informacij o učinkoviti rabi energije in rabi obnovljivih virov energije lahko dobite v Energetsko svetovalni pisarni v Tržiču, ki deluje vsako sredo od 15. do 17. ure, za obisk se predhodno dogovorite po telefonu 04 59 71 552.

LETNO POROČILO O PITNI VODI IZ VODOVODNIH SISTEMOV, S KATERIMI UPRAVLJA KOMUNALA TRŽIČ D.O.O. ZA LETO 2018 IN NAČINI OBVEŠČANJA UPORABNIKOV V LETU 2019

Iz devetih vodovodnih sistemov, ki so v upravljanju Komunale Tržič, se oskrbuje 12.206 prebivalcev.

Med največje vodovodne sisteme sodijo Žegnani studenec, Črni gozd in Mestni vodovod.

V skladu z zakonodajo je na javnih vodovodih, ki jih upravlja Komunala Tržič, vzpostavljen notranji nadzor po načelih HACCP sistema.

Nadzor kvalitete pitne vode je v letu 2018 potekal z izvajanjem notranjega nadzora, ki ga po HACCP načelih izvaja Komunala Tržič, in preko neodvisnega državnega monitoringa ter preko nadzora Zdravstvenega inšpektorata RS (zunanji nadzor).

V sklopu notranjega nadzora se je izvajal redni mesečni odvzem vzorcev za mikrobiološke in fizikalno-kemijske preiskave, katerih obseg merjenih parametrov je določen s Pravilnikom o pitni vodi (Ur. list RS št. 19/2004, s spremembami; v nadaljevanju Pravilnik).

Za mikrobiološko in kemijsko preiskavo je bilo v letu 2018 v okviru rednega notranjega nadzora odvzetih 127 vzorcev pitne vode iz vodovodnih virov in omrežij javnih vodovodov.

Od tega je bilo 127 vzorcev odvzetih za mikrobiološke preiskave, 7 vzorcev je bilo neskladnih s Pravilnikom, a so bila odstopanja minimalna. Večina od njih je bila odvzeta na omrežju, in sicer na hidrantih, kjer smo povečali spiranja in s ponovnim odvzemom vzorcev izkazali skladnost s Pravilnikom.

V letu 2018 smo vodovodnem sistemu Preska BPT prešli na UV dezinfekcijo.

Iz največjega vodnega vira Smolekar, ki napaja vodovodni sistem Črni gozd, pa zaradi svoje neranljivosti in izjemne kvalitete na pipe uporabnikov priteče popolnoma surova pitna voda.

V primeru neskladnih vzorcev ali ugotovljenih morebitnih nepravilnosti na vodooskrbnih sistemih smo uporabnike obveščali v skladu z navodilom Nacionalnega inštituta za varno zdravje (NIJZ). Tudi v letu 2019 bomo uporabnike vezano na navodilo NIJZ, Zdravstvenega inšpektorata RS in Nacionalnega laboratorija za okolje in hrano obveščali po ustaljeni praksi, upoštevajoč zadnjo verzijo izdanega navodila, ki vam jo podajamo v tabeli 1.

Tabela 1: Načini obveščanja uporabnikov pitne vode iz sistemov, ki so v upravljanju Komunale Tržič d.o.o. v letu 2019

ČLEN PRAVILNIKA	VZROK ZA OBVEŠČANJE	ČAS OBVEŠČANJA	NAČIN OBVEŠČANJA
9.	Vzrok neskladnosti pitne vode: hišno vodovodno omrežje ali njegovo vzdrževanje	Od začetka veljavnosti ukrepa, a najkasneje v sedmih dneh	1. Osebno s kratkim obvestilom 2. Obvestilo na oglasni deski uporabnika(-ov) hišnega vodovodnega omrežja 3. S pisnim obvestilom uporabnikom hiš. vod. omrežja (lahko tudi po e-pošti)
21.	Obveščanje v primeru omejitve ali prepovedi uporabe pitne vode	Od začetka veljavnosti ukrepa, a najkasneje v dveh urah (obvešča se vsak dan do preklica)	1. Radio Gorenc 2. Spletna stran www.komunala-trzic.si 3. SMS oz. e-poštno obveščanje
		Na začetku in ob preklicu veljavnosti ukrepa, a najkasneje v 24 urah od začetka oz. preklica ukrepa	4. Aplikacija http://www.npv.si/ (obveščanje NIJZ, ZIRS, NLZOH)
22.	Obveščanje v primeru izvajanja ukrepov za odpravo vzrokov neskladnosti	Od začetka veljavnosti ukrepa, a najkasneje v enem dnevu	1. Radio Gorenc 2. Spletna stran www.komunala-trzic.si 3. SMS oz. e-poštno obveščanje
31.	Obveščanje v primeru odstopanja	Na dan pridobitve dovoljenja, a najkasneje v sedmih dneh	1. Radio Gorenc 2. Spletna stran www.komunala-trzic.si 3. S pisnim obvestilom uporabnikom hiš. vod. omrežja (lahko tudi po e-pošti)
34.	Letno poročilo o skladnosti pitne vode	Najmanj enkrat letno	1. Spletna stran www.komunala-trzic.si 2. Lokalni časopis Tržičan
			3. Aplikacija http://www.npv.si/ (obveščanje NIJZ, ZIRS, NLZOH)

Vse lastnike oz. upravljavce pomembnejših javnih objektov bomo obveščali preko SMS sporočil ali elektronskih sporočil.

Na naši spletni strani **http://www.komunala-trzic.si/** se lahko vključite v brezplačno elektronsko ali SMS obveščanje.

Na spletni strani v zavihku **Pogosta vprašanja>Vodooskrba** boste našli tudi Priporočila lastnikom objektov za vzdrževanje hišnega vodovodnega omrežja, Navodila o prekuhavanju vode in Navodila za dezinfekcijo vodovodnega omrežja.

In se zaveš, da boš nekoč odpotoval onkraj: Katarina Lavš Mejač, psihologinja, pedagoginja, publicistka

MARINKA KENK TOMAZIN, JOŽICA KODER, LADO AHAČIČ, MARIJA MARŠIČ, ZVONKA PRETNAR

Pisalo se je leto 1946, ko je na nekdaj Ljubeljski, danes Koroški cesti 11, Mirku in Mici Lavš zasijala svetla zvezdica – Katarina. Otroška in mladostniška leta je preživela v rodnem Tržiču, nato pa jo je vedoželjnost popeljala v Kranj in naprej v Ljubljano. Diplomirala je iz psihologije in pedagogike, njena poklicna pot pa se je usmerila v novinarsko in uredniško delo, pisanje scenarijev, člankov, prispevkov in v poučevanje.

V različnih obdobjih je delala na RTV Slovenija, bila urednica izobraževalnih oddaj, nekaj več kot 10 let v uredništvu otroških in mladinskih oddaj, voditeljica oddaj Pionirski tednik, kviza Vsi vemo vse, Pisani svet, Živ žav, Kurirčkova pošta. Ustvarjala je oddaje Zdaj pa po slovensko (v sodelovanju s Tonetom Pretnarjem), Po sledeh napredka, aktivno je poročala v času desetdnevne vojne za Slovenijo, delala prispevke o begunski problematiki ... Novinarsko je delovala v revijah Stop in Telex, Kmečki glas, Zdravje ... V letu 1992 se je podala na pot samostojne kulturne in prosvetne delavke.

Ukvarjanje z družbeno problematiko jo je popeljalo v poučevanje, bila je predavateljica, snovalka seminarjev in učnih delavnic v sodelovanju z izobraževalnimi ustanovami, avtorica knjige Šola za starše (1985). Predavala je na temo pomena in vzpostavljanja odnosov, o čustveni preobremenjenosti. Vodila je tudi delavnice za alkoholike.

Leto 2006 je bilo za Katarino Lavš nedvomno bogato leto, ki sta ga zaznamovali dve pomembni knjigi: avtorsko delo o življenju Marjane Deržaj, ki je nastalo na podlagi njunega dolgoletnega poznanstva in uredniško delo pri zborniku Nekdanje svečanosti s podnaslovom Prispevki za monografijo Pie in Pina Mlakarja.

V Knjižnici dr. Toneta Pretnarja je pogovor o knjigi Marjana s Katarino Lavš vodila Marija Maršič, drobce iz nje je prebiral Bojan Veselinovič. Tam o sebi pravi: *»Hvaležna sem vsem in za vse, kar me je po ovinkastih, nemalokrat z grobim kamenjem posutih poteh pripeljalo do neke preprostosti, skromnosti, ljudomilosti in osmislilo moje iskanje sreče. Vsi hodimo za njo. Sama se bojim, da bi jo našla. Najlepše je biti v hoji za njo. V hoji za srečo, za samim seboj in najlepše je prek sebe prihajati k ljudem – v podarjanju časa, v osrečujočem biti, ki je najboljši napoj za ozdravitev nemalokrat trpke, grenke, boleče in pogubne imeti.«*

V knjižnici je bila, ko je bil gost njen mož, baletni plesalec Janez Mejač ob predstavitvi knjige Mala plesalka. Jeseni 2015 je sodelovala na jesenskih Besedarijah Društva upokojencev Tržič. Takrat je zapisala: *»Pisanje je nenazadnje tudi na neki način prestavljanje odhoda, je puščanje sledi, je držanje za robove čolnov v morju življenja!«*

Naj jo opiše še nekaj utrinkov Tržičanov, ki so jo poznali in imeli radi kot ona svoj Tržič: Lado in Jožica Ahačič, Jožica Koder, Marija Maršič, Zvonka Pretnar.

Jožica Koder: »Po nekajmesečni težki bolezni je pred novim letom 2019 v triinsedemdesetem letu odšla Katarina Lavš Mejač. Na njeno zadnjo pot so jo na ljubljanskih Žalah 4. januarja pospremili številni prijatelji in znanci, med njimi tudi Tržičani, prijatelji iz mladosti, še iz osnovnošolskih let. Tam je družinski prijatelj poudaril njeno humano delo za sočloveka. Njena skrb in čas sta bila še posebej namenjena otrokom s posebnimi potrebami in njihovim staršem. Leta dolgo se je, ko še ni bilo osebnega prevoza, z avtobusom ali vlakom ob sobotah vozila v Hrastovec, v socialno varstveni zavod, k otrokom s posebnimi potrebami. Njeno življenjsko vodilo je bilo pomagati sočloveku v stiskah, pomagati pomoči potrebnim.«

Lado Ahačič je bil 4 leta njen sošolec. »Bila je bistra, pridna punca, zagnana in jezična. Moral sem sedeti poleg nje, da sem se lahko od nje kaj naučil. Kdaj mi je kaj zašepetala in zares sem se začel zaradi nje bolj truditi in mi je začelo iti bolje. Vedno je bila vesela, kadar sva se pozneje srečala.«

»V gimnaziji je bila noseča in so jo vrgli ven, privatno je delala izpite. Težka je bila njena pot do študija, pa je s svojo vztrajnostjo in veliko pridnostjo in bistrostjo dosegla izobrazbo.«

Marija Maršič: »Rino, kot smo jo klicali prijatelji, sosedje in znanci, smo do lanskega leta sem ter tja še imeli priložnost srečevati v Tržiču. V spominu bo ostala kot vedra, strokovna, prijazna in neposredna sogovornica, ki je znala prisluhniti sočloveku, pa tudi jasno povedati svoje mnenje, bodisi negativno ali pozitivno.«

Zvonka Pretnar: »Prvi spominski drobec na Katarino je nastal pri mladinskem verouku pri gospodu Zakrajšku. Vedno je našel temo, ki je bila zanimiva za zelo heterogeno skupino. Takrat so Rusi izstrelili prvi umetni satelit v vesolje in pogovor je tekel o nebesih. Kako smo bili pametni! Pri gospodu Zakrajšku smo si izposojali knjige, ki jih nismo razumeli in tudi nismo imeli dovolj znanja, vendar so vedno prav prišle. Tudi Katarina je bila del teh pogovorov. Drug drobec izhaja iz brigade, kjer smo reševali prve ljubezenske zaplete, ki jih je Katarina kar uspešno rešila. Bila je ena prvih dijakinj, ki je kljub rojstvu sina redno dokončala kranjsko gimnazijo in tako načela dihotomijo gimnazija ali ljubezen.

Katarina je imela dve izjemni lastnosti: znala je najti pot do človeka in znala je posredovati različne rešitve na človeku dostojen in pragmatičen način, najsi je z otroki v bloku za Bežigradom delala glasilo ali knjigo, predstavila prostovoljcem in prostovoljkam DUT, kako

omiliti starejšim osamljenost ali navdušiti na Besedarijah avtorje in navzoče, naj pišejo in iztrgajo iz pozabe svoja doživetja, spomine in čustva. Pri tem ni uporabljala powerpointa ali plakatov, temveč le Besedo, jasno in razločno, a hkrati tudi toplo in prijazno.

Katarina je kljub temu, da je večino svojega življenja bivala v Ljubljani, živela Tržič, tistega, ki se je delil na placarje, fabrčane, balosarje, mantarje, pa na zgornji in spodnji konec, tistega, ki je bil radoživ, opravljiv, a tako naš. Ko je prišla nekoč k nam, je že pri vratih najavila, da se ne bo sezula, ker ne bo pri nas spala. Mama jo je začudeno pogledala in dobila pojasnilo, da prihaja navada, da se je na vsakem obisku treba sezuti. Ta rek mi še danes prav pride.

Odhajajo sorodniki, prijatelji in znanci in odšla je tudi Lavševa Rina in z njo Beseda, topla, pozorna, pronicljiva in tudi tisti del Tržiča, ki je bil humoren, prebrisan in skupnosten.«

Vladimirju v slovo

LADO SREČNIK

Tiho je odšel naš prijatelj, sošolec, tabornik, upokojenec MTS Kompas Ljubelj Vladimir Mozetič iz Tržiča, rojen leta 1948.

V sredo, 9. januarja 2018, smo se, dragi Vladimir, poslovili od tebe. Še eno slovo, žalost in bolečina.

Narava ima svojo pot. Kakšno pot si človek izbere v življenju, je odvisno od njegove volje in seveda od sreče. Zate je bila sreča že, da si živel v Tržiču, da si bil tabornik in hodil v osnovno šolo v Tržiču, kjer smo imeli zadnja leta najboljšega razrednika Eda Robleka, ki nas je spoštoval in tudi zagovarjal, da smo postali najboljši kolektiv, ne ravno po znanju, temveč po pravem prijateljstvu. Za učitelje in profesorje smo bili zanimiv razred. Ko si začel hoditi v osnovno šolo, si se kmalu vključil v taborniško organizacijo.

Kot taborniki Odreda severne meje Tržič smo imeli svoj kotiček v vili BPT, kjer smo se srečavali skoraj vsak dan. Prehodili smo vse tržiške poti, hodili na daljše pohode, obiskovali obeležja NOB in spoznavali zgodovino, taborili ob jezerih, rekah, morju, kurili kresove, sodelovali na paradah, skrbeli za čisto naravo in skrbeli za vzgojo mladih. Bilo je delavno in prijetno.

Kot vod Tigrov smo hodili skoraj vsak teden po naših lepih hribih, postali smo taki prijatelji, da smo skupaj praznovali tudi vse rojstne dneve.

Tvoje posebno veselje je bilo, da si delal z mladimi, jih vzgajal v taborniškem duhu in delil znanje o naravi.

Tvojim domačim izrekam iskreno sožalje. S teboj so bili srečni, brez tebe bo dom prazen.

Počivaj v zemlji domači, tu, pod Kriško goro.

Prijatelji te ne bomo pozabili, ostal boš v naših srcih.

Svojci se zahvaljujejo vsem, ki so denarne prispevke darovali v korist Pediatrične klinike v Ljubljani, kar je bila Vladimirjeva želja. Zahvala vsem, ki so lepo poskrbeli za njegovo zadnje slovo: pogrebni službi Komunale Tržič, trobentaču za začetek in zaključek slovesa, pevski skupini Ptice trnovke, sinu nečakinje Nejcu Šimenku za njegove izbrane besede, govorniku Ladu Srečniku in vsem, ki ste ga pospremili v takem številu na njegovi zadnji poti.

Polonci v slovo

KOLEKTIV OŠ KRIŽE

Razum nam pravi, da je odrešitev.
Srce pa ne razume in boli.

Kot da bi bilo včeraj. Poslavljali smo se ob njeni upokojitvi, veseli, sproščeni, polni napotkov in želja za njena bodoča leta. Tokrat smo se, mnogo prehitro, ponovno poslovili od nje. Za vedno.

Poklic učiteljice ji je bil položen v zibelko. To smo lahko vsakodnevno videvali njeni sodelavci, z nami pa je to občutilo 27 generacij kriških otrok. Zavzeto jim je odpirala skrivnosti matematike in jim približala zakone narave. Njeno delo in njen trud se zrcalita v njihovih uspehih. Ob takem žalostnem trenutku lahko s hvaležnostjo začutimo, kako pomemben in nenadomestljiv je dober učitelj.

Bila je resna in zavzeta, predana svojemu poslanstvu pa tudi razumevajoča in vedno pripravljena prisluhniti. S svojimi izkušnjami, znanjem in pozitivno naravnanostjo nam je dala nasvet, ki je bil včasih trd, a koristen in pravičen. Prav zato smo se tudi potem, ko nismo bili več sodelavci, še vedno radi srečali z njo.

Že leto po upokojitvi smo izvedeli za njen boj s težko boleznijo. Vse naše želje so se strnile v eno: Ozdravi, ne obupaj! Zmagaj, tako kot znaš, kot si že mnogokrat! A boj, se zdi, ni bil pošten.

Polonca, hvala ti za čudoviti zaklad, ki si ga pustila v naših srcih, v našem kraju in v naši domovini.

V spomin Zori Konič

DR. HERMAN BERČIČ, FAKULTETA ZA ŠPORT, PROF. V POKOJU

Na žalni slovesnosti v Tržiču sem se med drugimi od Zore Konič poslovil z osebnim nagovorom.

Spoštovana in nam draga Zora, obrnila si zadnji list v knjigi svojega življenja in jo zaprla. Dovoli, da jo še enkrat odpremo in obrnemo stran za stranjo ter osvetlimo tisto, kar je še posebej zaznamovalo tvoj lik, tvojo osebnost in tebe kot ČLOVEKA. Zora, ti si, kljub težkim preizkušnjam, zaznamovala svoj čas in številne generacije najmlajših, mladenk in tudi starejših, ki so šle skozi telovadnico. Tudi zunaj nje so te številni Tržičani poznali kot veliko borko za socialno pravičnost, napredek Tržiča, telovadno opismenjevanje, pristne prijateljske odnose in za slovenstvo.

Če je **dr. Viktor Murnik**, začetnik slovenskega sokolskega gibanja, v narodno buditeljskem duhu zapisal **»Slovenec sem in kdo je več«** in je **Ivan Cankar** ognjevito govoril o rodoljubih, si ti Zora v sebi in v tistem delu združevala oba **Murnika** in **Cankarja.** Težko bi v tistih viharnih časih in tudi pozneje v tržiškem okolišu našli bolj zavzeto in dejavno Slovenko. Ko se je torej zaključilo bogato in neponovljivo življenje matere, telovadke, vodnice, pokončne Slovenke in sokolice, kot se je tvoje, nam spomin vsem, ki smo bili v posameznih obdobjih tvojega življenja kakorkoli povezani s teboj, seže daleč nazaj. Komur je bilo dano, in sam sem bil med njimi, vsega tega ni mogel pozabiti. Prav tako ni mogel pozabiti tudi tvojega vodenja v telovadnici in tudi izven nje. Kot da bi v sebi od nekdaj nosila bogat pedagoški eros, čeprav ti ni bilo dano, da bi ga pridobila na kakšni pedagoški instituciji.

Ob tvoji 90 letnici me je, v tebi tako dragi telovadnici, doletela čast, da sem ti povedal nekaj izbranih besed, za katerimi so se skrivala desetletja tvojega bogatega in plodnega dela ter življenja. »Še vonjam ta parket, sem začel« in nadaljeval ... Besede so izzvenele v zahvalo tebi, tvoji generaciji in tudi tvojemu očetu. Ko sem ti v razprte dlani položil svojo knjigo, ki v prenesenem pomenu govori prav o takem aktivnem življenjskem slogu, kot si ga sama živela, sem vedel, da si v tem prepoznala tudi sebe in svoj delež, ki je koreninil v naši zgodnji mladosti, prav v telovadnici.

Ob tebi so rasle so vodnice in vzgojila si številne, ki so šle po tvojih stopinjah in po poti, ki si jo izbrala. Pod tvojim vodstvom so zrasli številni rodovi aktivnih in pokončnih Slovenk. Nekatere so segle cele višje in nadgradile tvoja prizadevanja, kar je temeljno poslanstvo dobrega vodnika ali učitelja, kot bi rekel vodilni slovenski pedagog svojega časa, **dr. Franc Pediček.**

Od Tržiča, širše Gorenjske in vse Slovenije se danes poslavlja vodnica, telovadka, humanistka, velik domoljub in pokončna ter neuklonljiva sokolica. Zora, tvoj let je z razprtimi krili dolgo bodril in navduševal ne le mlajše rodove, marveč številne generacije vseh starosti. Danes je tvoj let končan, vendar boš za vedno ostala v naših srcih.

Tržič, 4. 1. 2019

V spomin Zori Konič (1922–2018)

METKA KOLEVSKI

Le nekaj dni jo je ločilo od praznovanja 97. rojstnega dne. Vsi, ki smo jo poznali in jo imeli radi, smo se od Zore Konič, dolgoletne članice Splošnega športnega društva Tržič poslovili v petek, 4. januarja 2019, na tržiškem pokopališču.

Kot triletna deklica je že telovadila v Sokolskem društvu v Bohinjski Bistrici, kjer je bila tudi rojena. Ko se je družina leta 1935 preselila v Tržič, se je takoj vključila v delovanje Sokolskega društva Tržič. Tu se je začela njena tekmovalna pot v gimnastiki, ki pa jo je prekinila II. svetovna vojna.

Kot članica predvojnega Sokola je že leta 1941 pričela sodelovati z odporniškim gibanjem, jeseni leta 1942 pa je bila že aktivno vključena v boj proti okupatorju. Zaradi tega je bila leta 1944 zaprta v Begunjah, nato pa deportirana na prisilno delo v Nemčijo. Tudi po vojni je vseskozi delovala v različnih organizacijah, vedno pa je bila prisotna na proslavah in zborovanjih OO ZZB za vrednote NOV.

Vse grozote in trpljenja, ki jih je doživela v vojni, pa niso mogli uničiti njene želje po športu. Takoj po vojni je bila ena izmed ustanoviteljev Fizkulturnega društva v Tržiču, bila je aktivna tekmovalka v vajah na orodju in partizanskem mnogoboju, bila je načelnica in vodnica ženskih oddelkov v TVD Partizan Tržič, vodila najmlajše, pripravljala in vodila športne javne nastope in akademije, bila je sodnica na številnih tekmovanjih po Jugoslaviji. Za vse to je prejela mnoge pohvale in priznanja, leta 2004 pa ji je društvo dodelilo tudi naziv »častne članice Splošnega športnega društva Tržič«.

Vedno je govorila, da je Sokolnica njen drugi dom. Njena volja je bila močna, neomajna, celo nalezljiva. Na svoji poti jo je sejala med mlade in manj mlade. Mnogim, ki so se srečali z njo, je podarila delček sebe. Zato je bila njena pot tako uspešna in bogata.

V Sokolnici bo spomin nanjo vedno prisoten.

Lambergi – znameniti lastniki Hudega gradu

DR. BOJAN KNIFIC

Ljudska pesem o Pegamu in Lambergarju, ki opisuje dvoboj junaka z velikanom, je prva objavljena slovenska pripovedna pesem. S to rodbino je povezana povedka o zakleti grajski gospodični in zgodovinska povest Junaška doba Slovencev Josipa Lavtižarja.

Grad Gutenberg, znan tudi kot Altgutenberg in Hudi grad, katerega ruševine je mogoče še danes videti nad Bistrico, se v listinah omenja že v 12. stoletju, možno je, da so ga zgradili Briksenski škofje že v 11. stoletju (Pleterski 1978: 390; Kos 2005: 131), a tega ni mogoče z gotovostjo potrditi. Znano je zgolj dejstvo, da so imeli slednji posesti na območju Tržiča že v 11. stoletju in naj bi bil sprva to njihov grad (Kos 1929: 38). Znano je, da ga je gradil Albert, sin Majnharda Schababa, leta 1156 za varstvo njihove zahodne meje gospostva. Njim so sledili spanheimski in nato še ortenburški ministeriali, imenovani Gutenberški (Kos 2005: 132). Med kastelani na Gutenbergu so v prvi polovici 14. stoletja omenjeni še vitezi Czepli (Cepel). Leta 1396 je bil grad že glavni sedež Lambergov, ki so ga pridobili z uspešnimi poslovanji Viljema II. Lamberga (Kos 1997: 114).

Plemiška rodbina Lambergov se je nahajala na Kranjskem gotovo že v prvi polovici 14. stoletja. V ljubljanskem muzeju Rudolfinumu, danes Narodni muzej, je Janez Zabukovec, ki je leta 1925 pisal o rodbini Lambergov, našel 48 listin iz 14. in 65 listin iz 15. stoletja, v katerih so zapisana imena Lambergov. Najstarejša izmed njih priča, da je imel Viljem Lamberg posestva in sorodstvo na Kranjskem že leta 1343 (Zabukovec 1925: 2).

PEGAM IN LAMBERGAR

Ljudska pesem Pegam in Lambergar, ki se navezuje na plemiško rodbino Lambergov, je bila omenjena že leta 1674, poznal jo je tudi Janez Vajkard Valvasor, leta 1781 jo je v nemščino prevedel Anton Tomaž Linhart. Motiv pesmi – boj z velikanom ali drugače zlobnim nasprotnikom – je sicer mednaroden, toda kot je pri ustnem slovstvu navadno, so v njegovem okviru pre-

cej poljubno razumevali različne dogodke in osebe. Dobri vitez je postal Gašper Lamberg, v različici se omenja Krištof Lamberg, vlogo slabega viteza pa so najprej pripisali Čehu (Behaim = Pegam) Janu Vitovcu, vojskovodji celjskih grofov, ki se je leta 1458 v bojih za celjsko dediščino vojskoval tudi na Gorenjskem, nato pa vitezoma Polheimu in Polhamu, s katerima se je Gašper resnično boril na viteških turnirjih (Kumer, ur. 1970: 5–15).

V eni od različic pesem govori:
»Zvečer je Dunaj zapustil,
zjutraj je že v Tržiču bil.« (TZ, 7. 6. 2014)

Viljemov sin Jurij Lamberg je kupil Gutenberg nad Bistrico, kar je razvidno iz listine z dne 16. maja 1444. Jurij Lamberg, imenovan starejši, je ustanovitelj veje Lambergov, ki so se pozneje naselili na gradu Kamen pri Begunjah in oče prvega ljubljanskega škofa Žige Lamberga (Zabukovec 1925: 3). Med znamenitejšimi lastniki gradu je še Hans Lamberg, ki je leta 1462 skupaj z drugimi kranjskimi plemiči pomagal cesarju Frideriku IV. v bojih na Dunaju (Mohorič 1957: 12).

LITERARNI OPIS ŽIVLJENJA LAMBERGOV

Junaška doba Slovencev je povest, ki jo je leta 1936 objavil Josip Lavtižar in opisuje zgodovinske dogodke, kakor jih je popisal Josip Gruden v 18. poglavju Zgodovine slovenskega naroda (1910), ki nosi naslov Turki na Balkanu. Osrednja zgodovinska figura je Jurij II. Lamberg, brat škofa Žige Lamberga, in njegova družina, večino dogajanja pa je postavljeno v Križe (Hladnik 2019). Knjiga je v prirejenem ponatisu in s spremnim besedilom ponovno izšla leta 2016.

Leta 1469 je Jurij Lamberg starejši kupil grad Kamen pri Begunjah, kamor so se kmalu po tem letu preselili, grad Gutenberg pa je potom ženitve prešel v druge roke. Proti koncu 15. stoletja se kot gospod na Gutenbergu omenja Jurij Winkler (Zwickl (Mohorič 1957: 15)), ki se je okoli leta 1490 poročil s Katarino Lamberg, ki mu je za doto prinesla Gutenberg s spodnjim koncem Tržiča (Zabukovec 1925: 3).

ZAKLETA GRAJSKA GOSPODIČNA

Različic povedke o zakleti grajski gospodični, ki je živela na Hudem gradu, je domala toliko kot njenih pripovedovalcev in zapisovalcev, vsem pa je skupen motiv, da je na gradu živela skopa gospodična, ki se je zaradi skoposti spremenila v kačo, zdaj pa čaka na svojega rešitelja. A rešil jo bo lahko le fant, ki se bo zibal v zibeli, stesani iz lesa, ki bo zraslo na skali, ki se je pred stoletji s Hudega gradu zvalila v dolino.

Grad Gutenberg je bil v razvalinah vsaj že v 17. stoletju. Valvasor ni vedel, kdaj so grad opustili, verjetno pa je, da po potresu leta 1511 (Zabukovec 1925: 3), po ljudskem izročilu naj bi ga porušili Turki, ki so leta 1472 ali 1585 prodirali iz Kranja proti Koroški (Mohorič 1957: 10). Potres leta 1511 je namreč porušil več cerkva in gradov na Kranjskem, med njimi tudi gutenberški grad. Winklerju (Zwicklu) se ni zdelo vredno popravljati teh razvalin, preselil se je v Tržič. Ime Gutenberg je bilo na ljubo Lambergom leta 1557 preneseno na grad Glantz blizu Kamna pri Begunjah, ki so poleg Kamna imeli v posesti tudi grad Glantz, da bi se ohranilo vsaj ime rodnega gradu nad Bistrico, iz katerega so izšli Lambergi s Kamna. To se je zgodilo s pismom cesarja Ferdinanda I., s katerim je bila plemiška rodbina Lambergov povzdignjena v baronski stan. Grad nad Bistrico pa se je od tedaj začel imenovati Altgutenberg – stari Gutenberg (Zabukovec 1925: 3).

Pogovorni večer o tržiški kulinarični dediščini

SAŠA ISTENIČ

V torek, 18. decembra 2018, so članice študijskega krožka Tržiška kulinarična dediščina na vabilo Občine Tržič v RIS Dolina pripravile pogovorni večer »Tržiška kulinarična dediščina: kako jo spoznavamo, raziskujemo, poustvarjamo in posredujemo drugim«. Študijski krožek že tretje leto deluje na Ljudski univerzi Tržič, redno pa se ga udeležuje od 10 do 15 navdušenk nad tradicionalnimi jedmi, kuhanjem in peko ter na splošno nad vsakršno dediščino prehrane. Vodja študijskega krožka Saša Poljak Istenič je uvodoma predstavila, kaj je nesnovna kulturna dediščina prehrane, nato pa se je z udeleženkami pogovarjala o tržiški prehrani nekdaj in danes. Rezka Švab je tako pripovedovala, kaj se je nekdaj jedlo v Tržiču, oskrbnica Taborniškega doma na Šiji Simona Teran je predstavila, kaj se danes kuha na tržiških planinah, Mirjana Dolenc, ki se je v Tržič preselila pred nekaj leti, je povedala, kako je spoznavala tržiške jedi, Jožica Koder pa se je razgovorila o tem, kako živahno je bilo nekdaj v tržiških gostilnah, kako pomembne so bile gospodinje in kaj nam povedo kuhinjski prti. Več o tem si lahko preberete v nadaljevanju.

Gospodinja nekdaj

JOŽICA KODER

Beseda ima širok pomen, združuje delo več poklicev, nekdaj so bile gospodinje doma, po svoji pameti so razporejale delo čez ves dan.

V Slovarju slovenskega knjižnega jezika, št. I, 1970, piše:

Gospodinja: 1. ženska, ki opravlja domača, hišna dela: biti, iti za gospodinjo; kmetija ne bo mogla ostati brez gospodinje/ je dobra gospodinja, dobro gospodinji 2. gospodarjeva žena:

Prišla sta oba: gospodar in gospodinja 3. ženska, ki daje stanovanje v oskrbo: fantje so se gospodinje zelo bali / študentovska gospodinja 4. raba peša delodajalka: veliko je morala pretrpeti pri tej gospodinji.

Pogosto sem v svojem otroštvu in mladosti, to je pred šestdesetimi, sedemdesetimi leti, torej sredi prejšnjega stoletja, slišala v naši vasi Kovor reči največkrat kakega možakarja: O, ta je pa dobra gospodinja. Najprej je vsak pomislil, da zna dobro kuhati, ampak to ni bilo vse, bila je vzgojiteljica svojim otrokom. Družine so med vojnama in tudi še po drugi vojni imele po pet, šest, tudi več otrok. S svojim zgledom, s pridnostjo, potrpežljivostjo, preudarnostjo, modrostjo je gospodinja vplivala na vedenje otrok, izkazovala jim je materinsko nežnost, česar pri očetu otroci niso tako pogosto doživljali. Spretna gospodinja je znala ne le kuhati, znala je šivati, plesti, vesti; če je bila kmetica, je hodila na njive, v hlev ... čakala so jo desetera dela. Če je bil ob hiši vrt, ga je obdelovala gospodinja, se trudila pridelati čim več. Poznala je različna zelišča, vedela, za katero bolezen je vsaka zdravilna rastlina. Zlepa niso klicali zdravnika. Ne obstaja kar tako rek, da dobra gospodinja podpira tri vogale pri hiši. Skrbela je za prijazen dom. Bila je gospodarna, znala je obrniti vsak dinar, so rekli včasih. Bila je skromna, poskrbela je tudi za hec, za smeh in dobro voljo. Za pravo vzdušje in počutje tudi sosedov, kadar so prišli na pogovor. Bila je varuhinja doma. V spominu mi je ostala modrost, ki mi jo je povedala tržiška pesnica Dorca Kraljeva: **Dobra gospodinja tudi sosedov dom varuje ognja.**

Gospodinja, kjer je bila doma obrt ali kmetija, je imela drugačne pogoje kot tista, kjer ni bilo ne obrti ne zemlje, kjer je bil zaposlen le mož ali, kjer je bila doma revščina. Sem že slišala reči starejšo gospo, da mama ni vedela, kaj bi dala v lonec, čeprav je v njem že vrela voda. Znašla se je, kakor je vedela in znala.

Po propadanju obrtnikov in majhnih kmetij kmalu po drugi vojni so se žene in dekleta zaposlovale v industriji. Dom je postal obtežen z naglico.

V hiši je bil osrednji prostor kuhinja.

Kuhinja je bila nekdaj kot posvečen prostor. V njej se je družina počutila lepo. Vse se je dogajalo v kuhinji. Če si na primer v gostilni lahko stopil v kuhinjo, je to pomenilo neke vrste pohvalo, naklonjenost.

LEPOTA IN POMEN KUHINJSKIH PRTOV Z NAPISI

Gospodinja je tudi estetsko uredila kuhinjo. V bohkovem kotu je bil lesen križ, postavljen na leseno deščico. Nanjo pa pritrjen lep prtič z napisom IHS. Ob štedilniku je na steno obesila večji prt, da je steno obvarovala pred madeži, ki jih je povzročila kuharija. Taki prti so bili večinoma okrašeni z lepo izvezenimi napisi, ti so bili ali ljudski pregovori ali drobne modrosti vzgojnega značaja.

Pri kulinaričnem krožku na Ljudski univerzi Tržič smo udeleženke med drugim zbirale napise na starih kuhinjskih prtih. So pravo bogastvo nesnovne kulturne dediščine svojega časa. Še posebej so dragoceni prti iz domačega platna. Na njih so spretne roke izvezle različne motive: liste, rože, nageljne, navadno modre in rdeče barve. Nekateri prtiči so bili čisto za določene cerkvene praznike. V postnem času so bili v ospredju velikonočni motivi, so mi povedali, in da so bili rdeča ali modra nit pa laneno platno in šivanka reči, ki so v prostem času, navadno ob nedeljah popoldne in v zimskih večerih zaposlovale roke žena in deklet.

Napisi na prtih kažejo jezikovno spretnost, če se je le dalo, so bili v verzih, ki so imeli rimo. Vsaka črka lepo izvezena, dokaz za estetski videz. Pomembna je bila vsebina napisa, ponujala je duhovno vsebino, vzgojni nauk, ki je družino pozdravil vsako jutro.

Vsak prt z napisom ima svojo zanimivost, odvisno od ustvarjalnosti vezilje, svojo zgodbo, ki kaže način življenja. Navdušeno so udeleženke prinašale izredno lepe prte na ogled, svoje ali tuje, z in brez napisov. Fotografirala sta jih Vili Vogelnik in Andrejka Belhar Polanc. Navajamo nekaj napisov:

Napisi so prepisani, kot so zvezeni na prtih.

Sonce ne sije tako lepo kot materino oko.
/Ivanka Čuk, Loka /

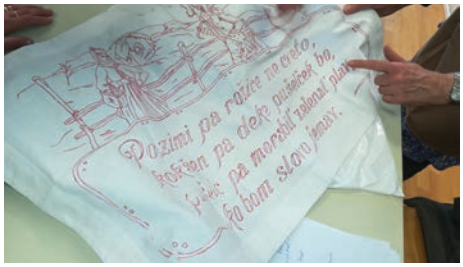

Pozimi pa rožice ne cveto,
kakšen pa, dekle, pušelc bo,
pušelc pa mora bit zelen al plav
ko bom slovo jemal.
/Prt s tem napisom je izvezla Marinkina babica z Broda pri Bohinju. Doma so imeli veliko kmetijo, pri hiši je bilo enajst otrok. Babica je bila izredna ženska, žrtev 2. svetovna vojne, umrla je v taborišču. Prt Marinki pomeni drag spomin nanjo./

Lepo se prosmo lubi Bog Tebi!
Da nikoli pogrešili nebi.
/Prinesla Vida Primožič, prt z napisom je last Ivanke Telepeček iz Bistrice pri Tržiču./

Pridnost, veselost in čast
bodi vsaki hiši last.
/Marinka Damjan, Podljubelj/

Žena dobro kuhat zna, če mož za hrano da. /Andrejka Belhar, Tržič/

Radi i štedi, Al dobro jedi.
/Rina Golja, Bistrica pri Tržiču/

Ali slutiš? /Približno sto let star prt. Last Ivanke Ankele, Slap/

Če gospodinja zvesto trudi se, sreča in bogastvo vzcvete. /Prt prinesla Jana Bohinc, Visoče/

Veselje in sreča naj vladata v hiši in petje razlega naj se po dvoriši. /Prt prinesla Jana Bohinjec, lastnica Mokorevova Sonja, obe z Visoč/

Jutranja ura, zlata ura. /Ivanka Čuk, Loka/

Slava Bogu na višavah. /Marinka Damjan, Podljubelj/

Prte, last Ivanke Čuk, Jurčkove iz Kovorja, so odkrile Simona Teran, Ivana Ahčin in Mirjana Dolenc, ko so v kmečki peči pri Jurčku v Kovorju pekle kruh.

Gospodinja čedna, redna je vse hvale vredna. /Jožica Koder, Slap/

Ne delaj si preveč skrbi, ker Bog vse prav uredi. /Minka Kuhar, Zadraga/

Naj človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče. /Irma Lipovec, Bistrica/

Največja sreča za moža je žena, ki dobro kuhat zna. /Nika Perko, Bistrica/

Lepšega na svetu ni, če na sreči dom stoji. /Majda Pesjak, Kovor/

V čolnu sedi srečni par, v srcu jima gori ljubavni žar. /Marija Petek, Tržič: napis je iz leta 1923, poklonila ji ga je svakinja iz Podbrezij./

Ljubi mož, ostani doma, drugače poiščem drugega. /Marija Petek, Tržič/

Pridne roke in dobro srce je večje bogastvo kot zlate gore. /Marija Petek, Tržič, napis je na prtu iz Cerknega/

Ljubi mož, danes boš ti kuhal kosilo, jaz pa bom ćitala knjigo. /Tita Porenta, Radovljica/

Kdor o meni slabo sodi, naj v moj dom nikar ne hodi. /Rezka Švab, Brezje pri Tržiču/

Dež za soncem mora biti, za veseljem žalost priti. /Rezka Švab./

Repa korenje slabo življenje, štruklji, meso, to bo že šlo. /Rezka Švab/

Kakršno seme seješ, tako žito boš žel. /Rezka Švab/

Kuharica zlata moja, tebe hvali hrana tvoja. /Rezka Švab/

Moj dom, moja sreča. /Rezka Švab/

Red in snaga sta vsakomur draga. /Rezka Švab/

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober uspeh imelo. /Rezka Švab/

Lastna koča je več vredna kot tuja palača. /Rezka Švab/

Več je vredna domača gruda kot na tujem zlata ruda. /Rezka Švab/

Oj, ženo, manje zbori, da se ručak ne zagori. /Ljubica Rakovec, Slap/

Kuharice, zlato moje, tebe hvali jelo tvoje. /Cvetka Pazlar, Tržič/

Od ljubavi nismo siti, treba dobro jest' i piti. /Rina Golja, Bistrica/

Zakaj gledaš v lonec, ker mi nisi dal novec. /Ana Dovžan, Dolina/

Kjer se dela vse nedelje, se sreča mimo pelje. /Zvonka Pretnar, Tržič/

NAPISI NA DRUGIH PRTIČIH, KI SO JIH IMELE GOSPODINJE, NA PRIMER NA NOČNI OMARICI.

Kraljica Majniška! /Majda Kolar, Bistrica pri Tržiču/

Dobro jutro. /Rezka Švab/

Lahko noč. /Rezka Švab/

Lahko noč, skrbi. /Magda Slapar, Duplje/

Moj dom - moja sreča. /Minka Cvetek, Srednja vas v Bohinju/

Kjer lastovke gnezde mirno, glej, tam je sreče hram. /Minka Cvetek, Srednja vas v Bohinju/

Kjer vsi se ljubijo zvesto, tudi blagoslov je tam. /Minka Cvetek, Srednja vas v Bohinju/

Kjer je vera, tam je ljubezen. /Iz Kurnikove hiše, posredoval dr. Bojan Knific./

Ne išči sreče širom sveta, najlepša sreča biva doma. /Stanka Perne, Škofja Loka/

Februar 2019

KOLEDAR PRIREDITEV V OBČINI TRŽIČ

Koledar pripravlja TPIC Tržič, informacije@trzic.si, podrobnosti so objavljene na www.trzic.si/koledar-dogodkov/.

Tržič
RAZKOŠJE POTI. IZBERI SVOJO.

Razstave

Od 23. 1. do 28. 2.
Atrij Občine Tržič
Karavanke – prostor povezav in razhajanj
Tržiški muzej

Od 7. 2. do 25. 3.
Galerija Paviljon
Razstava Miha Maleša
Tržiški muzej

Ostale aktivnosti

Od 25. 2. do 1. 3.
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Počitniške delavnice: Pridne roke ustvarjajo
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

Februar

vsak ponedeljek do 20. 3.
Dom krajanov Lom pod Storžičem
Zimska liga v streljanju z zračno puško in pištolo
Športno društvo Lom pod Storžičem

petek, 1. 2.
9:00 prostori Društva invalidov
Delavnice ročnih spretnosti
Društvo invalidov Tržič

18:30 Osnovna šola Bistrica
Območno srečanje odraslih pevskih zborov: 38. Tržič poje
JSKD Tržič

19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Srečanje pogovorne skupine za samopomoč
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sobota, 2. 2.
10:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Meritve društva diabetikov Tržič
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

nedelja, 3. 2.
Tržič
Pohod na Ojstrnik
Planinsko društvo Tržič

10:00 Balos 4
Osnove baleta za odrasle z Iryno Stankovič
Kulturno umetniško društvo Leyli

ponedeljek, 4. 2.
16:30 Balos 4
Vpis v orientalske plese - otroška skupina Leyli
Kulturno umetniško društvo Leyli

torek 5. 2. in sreda 6. 2.
8:00 Kulturni center Tržič
Območno srečanje otroških gledaliških in lutkovnih skupin
JSKD Tržič

torek, 5. 2.
18:30 Balos 4
Vpis v orientalske plese – začetna skupina za odrasle
Kulturno umetniško društvo Leyli

19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Literarni večer: s Klariso Jovanovič in Jerico Omrzel
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sreda, 6. 2.
18:00 Dvorana glasbene šole Tržič
Nastop glasbene šole ob kulturnem prazniku
Glasbena šola Tržič

četrtek, 7. 2.
17:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic: o slepoti z Andrejem Jalnom
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

17:30 in ob 19:00 Balos 4
Vpis v orientalske plese – mladinska in nadaljevalna skupina
Kulturno umetniško društvo Leyli

18:00 Galerija Paviljon
Otvoritev razstave Miha Maleša
Tržiški muzej

petek, 8. 2.
10:00 Tržiški muzej
Slovenski kulturni praznik, Dan odprtih vrat Tržiškega muzeja
Tržiški muzej

sobota, 9. 2.
8:00 Atrij Občine Tržič
Zimski tržni dan
Občina Tržič

19:00 Kulturni center Tržič
Predstava: Neskončno ljubljeni moški
Občina Tržič

ponedeljek, 11. 2.
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Branje s tačkami
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

torek, 12. 2.
19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Potopisno predavanje in predstavitev knjige Sama Ruglja
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sreda, 13. 2.
11:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Individualna pomoč za uporabnike računalnika
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

četrtek, 14. 2.
17:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

petek, 15. 2.
9:00 prostori Društva invalidov
Delavnice ročnih spretnosti
Društvo invalidov Tržič

19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Srečanje pogovorne skupine za samopomoč
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

19:30 Kulturni center Tržič
Tržiški abonma: Rozinteater - Šekijeva šunkica
Občina Tržič

sobota, 16. 2.
11:00 Kulturni center Tržič
Abonma za otroke: Lutkovno gledališče Velenje - Bikec Ferdinand
Občina Tržič

19:00 Dom krajanov Podljubelj
Premiera gledališke igre Vohun iz Šiške
Kulturno umetniško društvo Podljubelj

ponedeljek, 18. 2.
19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Predavanje psihoterapevtke Violete Irgl
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

torek, 19. 2.
18:00 Razstavno - izobraževalno središče Dolina
Predavanje Zakaj je narava tako kruta?
Občina Tržič

19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Dramatski večer z Alenko Bole Vrabec
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

četrtek, 21. 2.
15:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Srečanje članov društva slepih in slabovidnih
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

17:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic: pravljice iz modrih ptičjih misli
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

petek, 22. 2.
9:00 prostori Društva invalidov
Delavnica ročnih spretnosti
Društvo invalidov Tržič

ponedeljek, 25. 2.
19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Predavanje psihoterapevtke Violete Irgl
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

sreda, 27. 2.
11:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Individualna pomoč za uporabnike računalnika
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

19:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Potopisno predavanje: Indija
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

četrtek, 28. 2.
17:00 Knjižnica dr. Toneta Pretnarja
Ura pravljic
Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

Zanimivi dogodki v članicah združenja zgodovinskih mest Slovenije

DATUM in URA	PRIREDITEV	KRAJ	DODATNE INFORMACIJE
1. 2., ob 19:30	*Kólo in rožmarin - srečanje folklornih, pevskih in inštrumentalnih skupin manjšinskih etničnih skupnosti in manjšin 2019*	Kulturni dom na Slovenskem Javorniku, Jesenice	OI JSKD Jesenice 04 586 67 40 oi.jesenice@jskd.si
2. 2., ob 19.00	*Dobrodelni koncert »Pomagajmo skupaj« s Prifarski muzikanti, Andražem Hribarjem, Raubarji in Hozentregarji.*	Športna dvorana Trata, Škofja Loka	Lions klub Škofja Loka 031 336 620 mira.bergant@telemach.net
8. 2., ob 10. ure dalje	*Prešernov smenj*	ulice starega mestnega jedra Kranj	Zavod za turizem in kulturo Kranj 04 238 04 50 tic@visit-kranj.si
15. 2., ob 19:30	*Baletna predstava Romeo in Julija*	Gledališče Toneta Čufarja, Jesenice	Gledališče Toneta Čufarja 04 583 31 00 karmen.svetina@gledalisce-tc.si
15. 2., ob 19:30	*Eno pesem č'mo zapet 2019 - območna revija odraslih pevskih zborov in malih pevskih skupin*	Kulturni dom na Slovenskem Javorniku, Jesenice	OI JSKD Jesenice 04 58 67 40 oi.jesenice@jskd.si
16. 2., ob 10.00	*Glasbeno-lutkovna predstava Afriško sonce*	Sokolski dom Škofja Loka	Sokolski dom Škofja Loka 04 511 23 35 info@sokolskidom.si
20. 2., ob 19.30	*Kristalni abonma | Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije*	Sokolski dom Škofja Loka	Sokolski dom Škofja Loka 04 511 23 35 info@sokolskidom.si

Poziv za izbor naj športnika občine Tržič za leto 2018

BORIS TOMAZIN

Športna zveza Tržič bo v sodelovanju z Občino Tržič organizirala proglasitev naj športnika in naj perspektivnega športnika Tržiča za leto 2018.

Na tej prireditvi bomo podelili tudi priznanja vsem državnim prvakom v letu 2018. Zato pozivamo vse **občane, ki trenirajo v društvih ter klubih izven naše občine in so postali državni prvaki, da nas o tem obvestijo.**

Po določilih Pravilnika o priznanjih se za razglasitev upoštevajo **izključno rezultati doseženi od 1. 1. do 31. 12. 2018.**

Prosimo vas, da nam posredujete **najboljših 5 rezultatov, dosežen**ih **v omenjenem obdobju** za tiste športnike, ki pridejo v izbor v skladu s Pravilnikom o priznanjih Športne zveze Tržič **najkasneje do 10. februarja 2019.**

Podatke posredujte na Športno zvezo Tržič, Cankarjeva 1, Tržič ali pa na e-naslov sportna.zveza.trzic@t-2net.

Vabljeni v Sebenje

Nordijski smučarski klub Tržič FMG vabi na ogled smučarskih skokov v Skakalni center Sebenje.
Razpored tekmovanj:

5. 2. 2019 ob 17.00 uri šolsko občinsko tekmovanje v skokih,

12. 2. 2019 ob 10.00 uri šolsko regijsko tekmovanje v skokih,

14. 2. 2019 ob 16.00 uri regijsko tekmovanje v skokih.

Pridite in navijajte!

Matija Stegnar, predsednik

fmg NSK TRŽIČ

Vrtec Tržič
VEDER POLET V VELIKI SVET

VPIS PREDŠOLSKIH OTROK

ZA ŠOLSKO LETO 2019/2020,

ki bodo na dan 1. 9. 2019 dopolnili starost 1 leto oziroma 11 mesecev

Vpis bo potekal od 4. 3. 2019 do 8. 3. 2019

ponedeljek, torek, četrtek od 6.30 do 14.30 in
sredo od 6.30 do 16. ure
petek od 6.30 do 13. ure

v prostorih **svetovalne službe vrtca (2. nadstropje)**
na upravi Vrtca Tržič, Cesta Ste Marie aux Mines 28, Tržič

Za novo šolsko leto razpisujemo naslednje programe:

DNEVNI PROGRAM za otroke od 1. do 3. leta (trajanje 6 do 9 ur)

DNEVNI PROGRAM za otroke od 3. do 6. leta (trajanje 6 do 9 ur)

CICIBANOVE URICE za otroke v starosti od 3 do 6 let (v obsegu do 160 ur letno)

Sprejemali bomo tudi vpisne liste za otroke, ki bodo dopolnili starostni pogoj 1 leta oziroma 11 mesecev po 1. 9. 2019.

Dodatne informacije: info@vrtec-trzic.si ali 04 5971 600

brezplačni oglas

DNEVI ODPRTIH VRAT VRTCA TRŽIČ

BODO POTEKALI PO RAZPOREDU:

ENOTA PALČEK
v ponedeljek, 4. marca 2019, med 9.30 in 11. uro.

ENOTA KRIŽE:
v torek, 5. marca 2019, med 9.30 in 11. uro.

ENOTA DETELJICA:
v sredo, 6. marca 2019, med 9.30 in 11. uro.

ENOTA LOM:
v četrtek, 7. marca 2019, med 9.30 in 11. uro.

Vabljeni na veder polet v veliki svet!

brezplačni oglas

Vzajemna je največja specializirana zdravstvena zavarovalnica. Zavarovancem ponujamo brezplačen program varovanja zdravja **Varuh zdravja**, ki vam nudi brezplačne preventivne zdravstvene storitve, pomoč pri naročanju pri zdravnikih specialistih, brezplačne tečaje in še mnogo več.

Nagradno vprašanje:
Kako se imenuje program varovanja zdravja pri Vzajemni?

Nagrade:
1. Zvočnik JBL Charge 4
2. Dežnik
3. LED lučka

Poslovalnica Tržič
Loka 120, Tržič
Tel.: 04 / 533 76 97
Delovni čas:
ponedeljek/sreda 8:00 - 12:00 in 13:00 - 17:00
petek 8:00 - 12:00 in 13:00 - 15:00

Odgovore nam do 15. februarja 2019 pošljite na dopisnicah na naslov Uredništvo Tržičana, Trg svobode 18, 4290 Tržič, ali po e-pošti na naslov: informacije@trzic.si

Pravilna nagradne igre so na vpogled v Uredništvu Tržičana.

VZAJEMNA zdravstvena zavarovalnica

plačan oglas

Pridruži se KUD Leyli

IRIS ZAVELCINA, FOTO: URBAN MEGLIČ

Malo smo se odpočili od 10. obletnice društva in že se s polno mero ustvarjalne energije podajamo novim projektom naproti. S koreografijami za letošnji Leyli večer »Mistika starega Egipta« začnemo februarja, zato vabimo vse, ki se navdušujete nad orientalskim plesom, da se nam pridružite. Tema predstave se bo navezovala na egipčansko mitologijo, preko plesne zgodbe bomo prikazali muhaste karakterje, zanimive anekdote in čarobno moč bogov in faraonov v obdobju starega Egipta. Orientalski plesi so odlična izbira tako za odrsko ustvarjanje kot za obliko rekreacije.

Vpisi so možni v naslednjih skupinah:

- otroška skupina Leyli (ob ponedeljkih od 16.30 do 17.30),
- mladinska skupina Leyli (ob četrtkih od 17.30 do 19.00),
- začetna skupina za odrasle (ob torkih od 18.30 do 20.00),
- nadaljevalna skupina za odrasle (ob četrtkih od 19.00 do 20.30).

V nedeljo, 3. 2., od 10.00 do 13.00 bomo organizirali tudi delavnico osnov baleta s priznano strokovnjakinjo na tem področju Iryno Stanković. Za delavnico ne potrebujete predznanja, primerna pa bo za odrasle vseh starosti.

Vsi treningi in delavnice potekajo v dvorani na Balosu 4.

Za več informacij in prijave smo na voljo na leyli.orient@gmail.com in na 040/865-362 (Iris). Aktualno dogajanje pa lahko spremljate na naši Facebook strani KUD Leyli.

Srečno, zdravo in ustvarjalnosti polno leto 2019!

Kozolci

NINA KOBAL, RAZVOJNA AGENCIJA ZGORNJE GORENJSKA

Kozolci, na Gorenjskem imenovani tudi stogi, so edinstvena arhitekturna posebnost slovenskega podeželja. Kmetje so jih nekoč uporabljali predvsem za sušenje in shranjevanje sena, žita in pridelkov. Zaradi sprememb v načinu kmetovanja je njihova vloga postala postranska, uporabljeni so veliko redkeje kot nekoč, zato so podvrženi propadanju. Kljub temu pa so pomemben gradnik slovenske kulturne krajine.

Na Razvojni agenciji Zgornje Gorenjske bomo skupaj z Zavodom za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območno enoto Kranj obravnavali kozolce v sklopu CLLD operacije Arhitektura gorenjskih vasi, ki poteka na območju 14 občin Gorenjske. V projektu želimo ugotoviti stanje kozolcev na Gorenjskem in njihove lokalne posebnosti in razlike, zato bomo naredili popis kozolcev na območju naselij: Bodešče, Bohinjska Češnjica, Cerklje na Gorenjskem, Hotemaže, Kovor, Ljubno, Možjanca, Paloviče, Plavški Rovt, Podblica, Podkoren, Poljšica pri Gorjah, Potoki, Spodnje Duplje, Srednja Bela, Stiška vas, Vrba in Zgornje Jezersko. Popis se bo izvajal na terenu, zato domačine, predvsem pa lastnike kozolcev, prosimo za razumevanje.

Kozolcev ne bomo obravnavali samo z arhitekturnega vidika, temveč bomo zbirali tudi ljudsko izročilo vezano na njih. Zato vabimo domačine, da na telefonsko številko 04 581 34 16 ali e-naslov **nina.kobal@ragor.si** posredujete morebitne posebnosti, zgodbe ali vraže o kozolcih.

Sodobno kmetijstvo kozolce potrebuje v veliko manjši meri kot nekoč, zato se moramo zavedati, da je njihovo propadanje del napredka. S projektom želimo izpostaviti dediščino ljudskega stavbarstva ter domačine in lastnike kozolcev opozoriti na pomen strokovnega vzdrževanja in tako okrepiti zavedanje, da so kozolci pomemben del slovenske etnološke dediščine ter naše skupne identitete.

Projekt Arhitektura gorenjskih vasi, ki poteka v okviru LAS Gorenjska košarica, sofinancira Evropska unija preko Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Zelena svetovalnica

Z veseljem vas obveščamo, da smo pred nedavno zagnali brezplačno Zeleno svetovalnico, ki je namenjena vsem, ki se sedaj obračajo tudi na občine z različnimi pravnimi vprašanji glede varstva okolja in urejanja prostora.

Na prenovljeni spletni strani Zagovorniki okolja smo tudi na poljuden način predstavil vse postopke s tega področja, posebej pa vas opozarjamo tudi na Berilo za trajnostno urejanje prostora (na spletni podstrani Trajnostno urejanje prostora), kar vse bo koristen pripomoček vsem na področju varstva okolja in urejanja prostora za bolj učinkovito reševanje okoljskih problemov, zmanjševanje konfliktov v prostoru in trajnostni razvoj v korist celotne skupnosti. Spremljate nas tudi preko Facebook-a.

Senka Šifkovič Vrbica
Pravno-informacijski center nevladnih organizacij - PIC
Legal-Informational Centre for NGOs, Slovenia

Krajevna skupnost Tržič mesto

Novoizvoljeni svetniki KS Tržič mesto se zahvaljujemo krajanom za izkazano zaupanje. Obveščamo vas, da svoje predloge, pobude, pripombe lahko posredujete Marti na tel. št. 040 888 609 ali se osebno zglasite v času uradnih ur v pisarni KS Tržič mesto, Predilniška c. 12, vsak prvi ponedeljek v mesecu od 17. ure do 18. ure ali na e mail: ks.trzic@gmail.com. Veseli bomo vseh predlogov in pobud, ki jih bomo na sejah obravnavali in skupaj z Občino Tržič poskušali rešiti v čim krajšem času.

Svetniki KS Tržič mesto

Pestro dogajanje na drsališču na Ravnah

FOTO; DUŠAN KAVČIČ, PREDSEDNIK BK TRŽIČ, AC ŽEPIČ, SILVO POLJANŠEK, JANJA NEMC

Udeleženci 2. tekmovanja v kegljanju na ledu za pokal občine Tržič

Hokej na ledu je priljubljena rekreacija med mladimi in malo mlajšimi

Najmlajši se učijo prvih drsalnih korakov

Drsališče je dobro obiskano in je postalo stičišče družabnega dogajanja na Ravnah